32000R0978

L 113/1 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 2000 5 12

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) nr. 978/2000
2000 m. gegužės 8 d.
įvedantis galutinį kompensacinį mokestį, kuriuo apmuitinami importuojami Australijos, Indonezijos ir Taivanio kilmės poliesterių sintetiniai pluoštai, ir galutinai surenkantis įvestą laikinąjį muitą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1], ypač į jo 15 straipsnį,

atsižvelgdama Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pateiktą pasiūlymą,

kadangi:

A. **TVARKA**

1. LAIKINOSIOS PRIEMONĖS IR NUTRAUKIMAS

(1) Komisija Reglamentu (EB) Nr. 123/2000 [2] (toliau – laikinasis muitų reglamentas) įvedė laikinuosius kompensacinius mokesčius į Bendriją importuojamiems poliesterių kuokšteliniams pluoštams (toliau – PKP), klasifikuojamiems KN kodu 5503 20 00, kurių kilmės šalis Australija ir Taivanis, ir nutraukė nagrinėjimą dėl to paties produkto, kurio kilmės šalis Korėjos Respublika ir Tailandas,

Kadangi nebuvo įtikinamų subsidijavimo įrodymų, laikinosios išlyginamosios priemonės importuojamiems Indonezijos kilmės PKP nebuvo įvestos. Nepaisant to, buvo nuspręsta tęsti importo iš šios šalies tyrimą, visų pirma dėl nebendradarbiaujančių bendrovių traktavimo ir visos šalies subsidijavimo skirtumo nustatymo.

(2) Atlikus analogišką antidempingo tyrimą, Komisijos reglamentu (EB) Nr. 124/2000 [3] buvo įvesti laikinieji antidempingo muitai į Bendriją importuojamiems Australijos, Indonezijos ir Tailando kilmės PKP.

2. TOLESNĖ TVARKA

(3) Įvedus laikinąjį kompensacinį mokestį, keli asmenys pateikė pastabas raštu. Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2026/97 (toliau – pagrindinis reglamentas) 11 straipsnio 5 dalies nuostatomis, visiems suinteresuotiems asmenims, pareikalavusiems juos išklausyti, buvo sudarytos galimybės būti išklausytiems.

(4) Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kuri buvo būtina galutinėms išvadoms.

(5) Visiems asmenims buvo pranešti esminiai faktai ir aplinkybės, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti įvesti galutinius kompensacinius mokesčius importuojamiems Australijos, Taivanio ir Indonezijos kilmės PKP.

Jiems taip pat buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jie po šio atskleidimo galėjo pateikti pareiškimus.

(6) Buvo išnagrinėti suinteresuotų asmenų žodžiu ir raštu pateikti argumentai ir, jeigu jie buvo laikomi tinkamais, į juos buvo atsižvelgta darant galutines išvadas.

B. **NAGRINĖJAMAS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

(7) Nagrinėjamas produktas yra poliesterių sintetiniai kuokšteliniai pluoštai, nekaršti, nešukuoti ir kitu būdu neparuošti verpimui, šiuo metu klasifikuojami KN kodu 5503 20 00. Jie dažnai vadinami poliesterio kuokšteliniais pluoštais (PKP).

(8) Kadangi, paskelbus laikinąsias išvadas dėl nagrinėjamo produkto ir panašaus produkto apibrėžimo, nebuvo gauta jokių pastabų, patvirtinamos laikinojo muitų reglamento 10–12 konstatuojamųjų dalių išvados.

C. **SUBSIDIJOS**

(9) Galutinai patvirtinamos išvados, padarytos laikinajame muitų reglamente dėl kompensuotinų subsidijų, kurias gavo eksportuojantys gamintojai, išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente aiškiai nurodyta kitaip.

---

[1] OL L 288, 1997 10 21, p. 1.
[2] OL L 16, 2000 1 21, p. 3.
[3] OL L 16, 2000 1 21, p. 30.

I. AUSTRALIJA

1. ĮŽANGA

(10) Paskelbus laikinąjį muitų reglamentą, Australijos Vyriausybė (toliau – AV) 2000 m. sausio 17 d. raštu pateikė savo pastabas apie atskleidimo dokumentą, kuriame pateikti duomenys, pagrindžiantys esminius faktus ir argumentus, kurių pagrindu buvo įvestos laikinosios priemonės. Vienintelio bendradarbiaujančio eksportuotojo pastabos buvo gautos 2000 m. sausio 14 d. AV paprašius, jai buvo leista būti išklausytai Komisijos tarnybų 2000 m. vasario 4 d.

2. KLAUSIMAI DĖL SUBSIDIJAVIMO

2.1. **Bendrieji pareiškimai**

(11) AV pareiškė, kad atskleidimo dokumentuose nebuvo pateikta „duomenų, pagrindžiančių esminius faktus ir argumentus, kurių pagrindu buvo įvestos laikinosios priemonės“, kaip išdėstyta pagrindinio reglamento 30 straipsnyje. Kadangi AV negavo apskaičiavimo metodikos arba laikinųjų priemonių įvedimo metodo, atskleidimo dokumentai nebuvo pakankami. Visų pirma, nebuvo pateikta metodika dėl neperiodinių dotacijų kapitalinėms išlaidoms arba ilgalaikiam turtui.

(12) Atsakant į šį pareiškimą laikoma, kad, nepaisant to, kad iš AV nebuvo gautas prašymas dėl tokio laikinojo atskleidimo, AV išsiųstame atskleidimo dokumente buvo pateikta išsami subsidijavimo, žalos, priežastinių ryšių ir Bendrijos intereso analizė. Todėl minėtame atskleidimo dokumente iš tikrųjų buvo nurodyti duomenys, pagrindžiantys esminius faktus ir argumentus, kurių pagrindu buvo įvestos laikinosios priemonės. Subsidijų sumai apskaičiuoti taikytos metodikos paaiškinimas buvo pateiktas atskleidimo dokumente dėl visų subsidijų programų, kurių nauda buvo kompensuojama, o paaiškinimas dėl neperiodinių dotacijų buvo pakartotas laikinojo muitų reglamento 30–32 konstatuojamosiose dalyse.

(13) Laikoma, kad pagrindinio reglamento 30 straipsnis nereikalauja pateikti Vyriausybei faktinių kiekvienos bendrovės subsidijos sumos skaičiavimų, ypač atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 29 straipsnį ir jame pateiktas konfidencialios informacijos traktavimo taisykles. Ši informacija buvo pateikta bendradarbiaujančiam gamintojui laikinojo atskleidimo dokumente. Be to, vadovaujantis laikinojo muitų reglamento 2 straipsniu, atitinkami asmenys turėjo galimybę raštu išreikšti savo nuomonę dėl šio reglamento turinio, įskaitant ir dėl kompensacinių mokesčių dydžio.

2.2. **Atskiros schemos**

2.2.1. *Eksporto rinkos plėtros dotacijų (ERPD) schema*

(14) AV teigė, kad laikinojo muitų reglamento 14–17 konstatuojamosiose dalyse aprašytas „dotacijos teikimo bandymas“, atliktas pagal ERPD schemą, nesusieja dotacijos su numatomomis eksporto pajamomis, kadangi šio bandymo tikslas yra užtikrinti, kad įmonė turi perspektyvų sėkmei, užtikrinant, kad pareiškėjas įsipareigoja parengti tinkamus finansinius ir valdymo planus.

(15) Buvo nustatyta, kad, atliekant šį bandymą, pareiškėjas turi parodyti, kad jis planavo eksporto pajamas, kurios, iš pirmo žvilgsnio, nėra nepasiekiamos. Kadangi AV to neginčijo, buvo nustatyta, kad dotacijos pagal ERPD schemą neteikiamos, jeigu nenumatoma, kad pajamos bus gautos iš eksporto. Todėl laikoma, kad subsidija faktiškai priklauso nuo eksporto veiklos, kadangi atliekant tyrimą patvirtinti faktai parodė, kad subsidijos suteikimas faktiškai susietas su numatomomis eksporto pajamomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, nepriklausomai nuo bandymo „paskirties“.

(16) Be to, reikėtų pastebėti, kad AV ir eksportuojantis gamintojas atsisakė pateikti dokumentų, susijusių su bendrovės faktiškai gauta dotacija, kopijas, nurodydami „verslo konfidencialumo“ reikalavimus. Todėl negalima patikrinti, ar bendrovė iš tikrųjų dotacijas suteikiančioms institucijoms pateikė planuojamų eksporto pajamų duomenis. Tiek bendrovei, tiek ir AV patikrinimo apsilankymo metu buvo paaiškinta, kad dėl tokio atsisakymo galutinės išvados gali būti grindžiamos žinomais faktais, kaip numatyta pagrindinio reglamento 28 straipsnyje. Todėl, kadangi nebuvo ginčijama tai, kad „dotacijos teikimo bandymas“ reikalauja pateikti informaciją apie planuojamas eksporto pajamas, laikoma, kad dotacija buvo suteikta remiantis šiomis numatomomis pajamomis, gautomis iš eksporto.

(17) AV pareiškė, kad ERPD schema nepriklauso nuo eksporto veiklos, kadangi dotacija apskaičiuojama kaip reklaminių išlaidų dalies procentais kompensacija, kuri nėra susijusi su produkto pardavimu. Be to, schema nėra individuali, kadangi ji nėra taikoma vien eksportuotojams, o jos reikalavimų atitikimas yra automatiškas ir pagrįstas objektyviais kriterijais.

(18) Kadangi galimybė gauti dotacijas pagal šią schemą iš tikrųjų yra susieta su numatomomis eksporto pajamomis, subsidija yra laikoma faktiškai priklausoma nuo eksporto veiklos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, nepriklausomai nuo subsidijos sumos faktinio apskaičiavimo. Šios eksporto subsidijos teisiškai yra laikomos individualiomis pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį.

(19) AV teigia, kad ERPD schema neteikia pirmenybės vietinėms prekėms importuotų prekių atžvilgiu, kadangi teisės aktai leidžia reklamuoti Australijoje arba užsienyje pagamintas prekes.

(20) Atsakant į šį argumentą daroma nuoroda į 1997 m. ERPD įstatymo 4 dalies 24 skirsnį, kuriame teigiama, kad „Australijoje pagamintos prekės yra reikalavimus atitinkančios prekės, jeigu jos atitinka 50 % Australijos turinio taisyklę“ ir „ne Australijoje pagamintos prekės yra reikalavimus atitinančios prekės, jeigu jos atitinka 75 % Australijos turinio taisyklę“. Vadovaujantis šio skirsnio 3 ir 4 poskirsniais, nuo šių Australijos turinio taisyklių galima nukrypti, priklausomai nuo to, ar Australijos prekybos komisija (Austrade) nustato, ar „Australijos sąnaudos šiose prekėse [……] pakankamos užtikrinti, kad Australija iš jų eksporto gaus didelės grynosios naudos“. Tai aiškiai parodo, kad, nepriklausomai nuo to, ar prekės pagamintos Australijoje, ar užsienyje, jos turi atitikti Australijos turinio reikalavimą, todėl subsidijos suteikimas priklauso nuo to, ar vietinės prekės naudojamos vietoje importuotų prekių, kaip išdėstyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punkte. Be to, dėl Austrade nustatymo, ar Australijos sąnaudų pakanka užtikrinti, kad iš jų eksporto bus gauta didelės grynosios naudos, ši schema iš tiesų būtų susieta su numatomomis eksporto pajamomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte.

(21) AV ir eksportuojantis gamintojas teigė, kad nebuvo gauta tokių tolesnių mokėjimų, kadangi bendrovė jau nebegali gauti papildomų dotacijų. Be to, eksportuojantis gamintojas teigė, kad tyrimo laikotarpiu gauta dotacija neturėtų būti kompensuojama, kadangi ji buvo susijusi su išlaidomis, patirtomis iki tyrimo laikotarpio pradžios.

(22) Laikoma, kad, nepaisant to, kad bendrovė daugiau negavo periodinių subsidijų po nagrinėjamos dotacijos, kadangi ji nebetenkino reikalavimų atitikimo kriterijų po tos dienos viršydama pajamų slenkstį, bendrovė negalėjo gauti dotacijos tik laikinai. Tai, ar bendrovės pajamos pasieks tokį lygį, kuris yra mažesnis už pagal ERPD schemą nustatytą atitinkamą lygį, nustatoma grynai pagal komercines aplinkybes. Tai nepagrindžia nukrypimo nuo bendrojo principo, kad kompensuotinų subsidijų suma turi būti apskaičiuojama pagal naudą, kurią gavėjas gavo per tyrimo laikotarpį, kaip numatyta pagrindinio reglamento 5 straipsnyje.

(23) Paprastai subsidijos priskyrimas tyrimo laikotarpiui yra nustatomas pagal laiką, kada bendrovė gauna naudos. Šiuo atveju, kadangi dotacija buvo išmokėta bendrovei per tyrimo laikotarpį, nauda bendrovei buvo suteikta iki tos dienos.

(24) Todėl AV ir eksportuojančio gamintojo argumentai dėl ERPD schemos atmetami ir patvirtinamos laikinosios išvados.

(25) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas tyrimo laikotarpiu gavo naudos pagal šią schemą ir gavo 0,03 % subsidijas.

2.2.2. *Importo kreditų schema (IKS)*

(26) AV ir eksportuojantis gamintojas teigia, kad PKP nėra reikalavimus atitinkantis produktas pagal schemą, kuri apibūdinta laikinojo muitų reglamento 33–35 konstatuojamosiose dalyse, ir kad bendrovė negavo jokių mokėjimų arba išmokų, susijusių su PKP. Išmokos pagal IKS buvo susijusios su kitais produktais ir buvo mokamos už tuos produktus. Nebuvo jokių skirtingų produktų mišraus subsidijavimo įrodymų. Komisija padarė klaidingą išvadą, kad už importo kreditų pardavimą gautos lėšos suteikė naudos visiems eksportuojamiems produktams, kadangi pinigų naudojimas nebuvo susietas su konkrečiu produktu. Taip pat buvo neteisinga daryti išvadą, kad PKP eksportas gavo naudos iš importo kreditų pardavimo, kadangi didžioji PKP dalis yra parduodama eksporto rinkoje. To nepatvirtina faktai, visų pirma atsižvelgiant į didelius bendrovės pardavimus šalyje.

(27) Laikoma, kad šiuo atveju mišraus subsidijavimo klausimas neiškyla. Iš IKS gaunama nauda nėra susijusi tik su tam tikru produktu. Bendrovė gauna kreditus, kuriuos ji gali iškeisti į pinigus be išankstinių sąlygų. Nėra jokio reikalavimo, kad pinigai turi būti panaudoti tik produkto, kuriam buvo apskaičiuota kredito suma, eksportui, pardavimui arba gamybai. Todėl, kadangi subsidijos nauda nėra susieta su tam tikru produktu, dėl kurio tyrimas nėra atliekamas, laikoma, kad jos panaudojamos visam pardavimui eksportui, įskaitant PKP pardavimą eksportui. Be to, teiginys, kad importo kreditai buvo „mokami už tuos [kitus] produktus“, nėra pagrįstas faktais. Iš tikrųjų buvo patvirtinta, kad bendrovė visus importo kreditus, gautus tyrimo laikotarpiu, iškeitė į pinigus. Taip pat reikėtų pastebėti, kad Europos Komisija apskritai nepadarė išvados, kad PKP eksportas gavo naudos iš subsidijos, kadangi didžioji dalis PKP yra eksportuojama. Klausimas, ar didžioji PKP dalis yra parduodama eksporto rinkoje, visai nesvarbus sprendžiant, ar visas eksportas, įskaitant PKP eksportą, gavo naudos iš mokėjimų pagal IKS.

(28) AV taip pat teigė, kad, kadangi IKS bus nutraukta 2000 m. birželio 30 d., subsidijos tęstinumas apskaičiuojant kompensacinį mokestį nėra pagrįstas atsižvelgiant į PPO Susitarimo dėl subsidijų ir išlyginamųjų priemonių 19 straipsnio 4 dalį.

(29) Pagrindinio reglamento 5 straipsnyje nurodyta, kad kompensuotinų subsidijų suma apskaičiuojama gavėjui suteiktos naudos išraiška, nustačius, kad jos būta subsidijavimo tyrimo laikotarpiu. Kadangi naudos pagal IKS buvo gauta tyrimo laikotarpiu, į ją buvo atsižvelgta apskaičiuojant kompensuotinų subsidijų sumą. Į informaciją apie galimus pasikeitimus, susijusius su subsidijų programomis, kurie galėtų atsirasti po tyrimo laikotarpio, dažniausia neatsižvelgiama atliekant tyrimą dėl subsidijavimo pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnį. Šiuo atžvilgiu reikėtų paminėti, kad pagrindinio reglamento 19 straipsnyje yra numatyta teisė reikalauti tarpinės analizės, kurią atlikdama Komisija gali, *inter alia*, atsižvelgti į tai, ar buvo esminių pasikeitimų aplinkybėse, susijusiose su subsidijavimu. Todėl AV argumentas atmetamas.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(30) AV teigė, kad subsidijos suma buvo apskaičiuota klaidingai, nes neteisinga teigti, kad tik eksportas yra „subsidijuotas mišriai“. Todėl teisingas vardiklis turėtų būti visi pardavimai, o ne pardavimai eksportui.

(31) Atsakant į šį argumentą daroma nuoroda į panašaus argumento dėl neperiodinių dotacijų kapitalinėms išlaidoms arba ilgalaikiam turtui vardiklio atmetimo priežastis, nurodytas toliau prie Paskatų tarptautiniam konkurencingumui programos (PTKP) ir Investicijų pritraukimo programos (IPP). Kadangi, kaip parodyta pirmiau, subsidija yra eksporto subsidija, laikoma, kad naudos suteikiama pardavimams eksportui, todėl subsidija turi būti apskaičiuojama paskirstant sumą pardavimams eksportui.

(32) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas tyrimo laikotarpiu gavo naudos pagal šią schemą ir gavo 3,48 % subsidijas.

2.2.3. *Investicijų pritraukimo programa (IPP) ir Paskatų tarptautiniam konkurencingumui programa (PTKP)*

(33) AV teigė, kad ji tinkamai bendradarbiavo atliekant tyrimą. Nepaisant to, kad nebuvo galimybės pateikti dotacijų sutarčių, susijusių su PTKP ir IPP, atitinkamai aprašytų laikinojo muitų reglamento 24–27 ir 38–41 konstatuojamosiose dalyse, jame nurodyta informacija ir programų tikslų, parametrų bei veikimo paaiškinimas buvo pateiktas Komisijos tarnyboms. Be to, pagrindinio reglamento 28 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad informacijos nederėtų ignoruoti, jeigu asmuo, *inter alia*, stengėsi kaip galėdamas, kaip ir buvo šiuo atveju. Galiausiai šių įrodymų arba informacijos atmetimo priežastys nebuvo atskleistos ir nebuvo nurodytos paskelbtose išvadose, kaip to reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį.

(34) Patikrinimo apsilankymo metu AV ir bendradarbiaujančiam eksportuotojui kelis kartus buvo paaiškintos pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje pateiktos nuostatos, kad, atsisakius pateikti dotacijų sutartį ir susijusius patvirtinamuosius dokumentus, išvados gali būti grindžiamos žinomais faktais apie subsidijas, suteiktas pagal PTKP ir IPP programas. AV ir bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas Komisijos tarnybų išsamiai taip ir nesupažindino, netgi žodžiu, su faktinėmis nagrinėjamų dotacijų sąlygomis. Šiuo atžvilgiu reikėtų paminėti, kad AV ir eksportuojančio gamintojo suteikta informacija apie dviejų programų tikslus, parametrus ir veikimą bei nagrinėjamų dotacijų sąlygas ir sumą nebuvo ignoruojama tiek, kiek ją buvo galima patikrinti, kaip numatyta pagrindinio reglamento 28 straipsnio 3 dalyje. AV teiginio, kurio neįmanoma patikrinti, kad dotacijos pagal PTKP ir IPP nepriklausė nuo eksporto veiklos, atmetimo priežastys yra aiškiai išdėstytos laikinojo atskleidimo dokumente bei laikinojo muitų reglamento 28, 29, 40 ir 42 konstatuojamosiose dalyse.

(35) AV taip pat teigė, kad Viktorijos valstijos valdžios pateikta informacija apie dotacijų mokėjimą pagal IPP buvo taip pat ignoruojama ir kad Europos Komisijos pareiškimai, kad Viktorijos valstijos Vyriausybės dotacijų mokėjimai priklauso nuo eksporto, o eksportas yra vienas iš 1981 m. Ekonominės plėtros įstatymo tikslų, yra neteisingi ir nepagrįsti faktais.

(36) Išvadas dėl faktinės IPP dotacijos sąlygų teko priimti remiantis žinomais faktais, kaip buvo paaiškinta pirmiau. Prie šių faktų priskiriamas 1981 m. Ekonominės plėtros įstatymo 3 skirsnio 1 dalies c punktas, kuriame teigiama, kad Ekonominės plėtros ministerijos funkcijos – palengvinti, skatinti, remti ir vykdyti, *inter alia*, „pramonės eksporto pajėgumų plėtrą valstijoje“, bei Viktorijos valstijos auditorių biuro ataskaita, kurią cituoja skundo pateikėjas ir kurioje pateikiama nuoroda į laukiamą bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksporto augimą.

(37) Atitinkamoje nuostatoje dėl nagrinėjamos dotacijos, t. y. 1981 m. Ekonominės plėtros įstatymo 13 skirsnio 3 dalyje, kurioje išdėstyti IPP tikslai, nėra konkrečiai minima eksporto pajėgumų plėtra, o bendresnio pobūdžio sąlygos, pvz., „subalansuota valstijos ekonominė plėtra“. Tačiau 1993 m. rugsėjo 1 d. Viktorijos valstijos pramonės pareiškime „Verslas Viktorijos valstijoje“, kurį parengė Pramonės ir užimtumo ministras, IPP buvo apibūdinta nurodant, *inter alia*, kad „paramai skirti projektai turi teikti didelės grynosios ekonominės naudos Viktorijos valstijai, visų pirma eksporto prasme“ ir „investicijos turėtų būti daromos į pagrindinius prekybinius pramonės sektorius, pirmenybę teikiant eksporto arba importo konkuruojančioms bendrovėms“.

(38) Todėl laikoma, kad AV pateikti argumentai dėl IPP ir PTKP turėtų būti atmesti ir yra patvirtinama, kad šios subsidijos priklauso nuo eksporto veiklos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(39) AV teigė, kad pagal PTKP ir IPP suteiktų dotacijų atveju, subsidijų sumos paskirstymo vardiklis turėtų būti visi pardavimai, o ne tik pardavimai eksportui, kadangi dotacijos buvo susijusios su ilgalaikio turto įsigijimu ir todėl naudos buvo suteikta visai operacijai.

(40) Dažniausia subsidijos, kurios priklauso nuo eksporto veiklos, yra paskirstomos pardavimams eksportui, nepriklausomai nuo to, ar jos buvo suteiktos ilgalaikiam turtui įsigyti ar ne. Prielaida, kad, išmokos pagal subsidijų programas, kurios skirtos suteikti naudos eksportui, yra taip pat susijusios su tokiu eksportu ir todėl jos turėtų būti apskaičiuojamos remiantis pardavimais eksportui, yra pagrįsta. Toks metodas taip pat atitinka Bendrijos gaires dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių mokesčių tyrimus.

(41) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas tyrimo laikotarpiu gavo naudos iš PTKP ir IPP ir atitinkamai gavo 1,92 % ir 0,64 % subsidijų.

3. KOMPENSUOTINŲ SUBSIDIJŲ SUMA

(42) Vadovaujantis pagrindinio reglamento nuostatomis, kompensuotinų eksporto subsidijų suma, išreikšta ad valorem, tirtam eksportuotojui yra tokia.

	ERPDS	PTKP	IKS	IPP	Viso
Leading Synthetics	0,03 %	1,92 %	3,48 %	0,64 %	6,07 %

(43) Kadangi tirtas eksportuojantis gamintojas į Bendriją importavo beveik visą nagrinėjamo produkto, kurio kilmės šalis Australija, kiekį, svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra didesnis už taikomą de minimis subsidijavimo skirtumą, kuris lygus 1 %.

II. **INDONEZIJA**

1. ĮŽANGA

(44) Paskelbus išsamias išvadas ir laikinąjį muitų reglamentą, per nustatytus terminus nebuvo gauta jokių pareiškimų ar pastabų.

(45) Vadovaujantis nustatyta praktika ir politika dėl šalių, nurodytų PPO Susitarimo dėl subsidijų VII priede, laikoma, kad mažesnės nei 0,3 % subsidijos naudos nesuteikia. Ši taisyklė taikoma tik bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, kuriems skiriamas individualus traktavimas.

2. ATRANKA

(46) Kad Komisijos tarnybos, vadovaudamosi pagrindinio reglamento 27 straipsniu, galėtų padaryti atranką, buvo paprašyta, kad eksportuojantys gamintojai apie save praneštų per 15 dienų nuo nagrinėjimo pradžios ir pateiktų pagrindinę informaciją apie savo vietinius pardavimus ir pardavimus eksportui, savo tikslią veiklą, susijusią su nagrinėjamo produkto gamyba, ir visų susijusių bendrovių PKP sektoriuje pavadinimus ir veiklą. Apie tai Komisija pranešė Indonezijos institucijoms ir Indonezijos eksportuojančių gamintojų asociacijai.

(a) *Išankstinė bendradarbiaujančių bendrovių atranka*

(47) Bendradarbiauti pasisiūlė septynios Indonezijos bendrovės ir iki nustatyto termino pateikė reikalaujamą informaciją. Iš pradžių šios bendrovės buvo laikomos bendradarbiaujančiomis ir į jas buvo atsižvelgta darant pavyzdžio atranką.

Apie save iki nustatyto termino pranešusios bendrovės buvo atsakingos už praktiškai visą Indonezijos kilmės produkto importą į Bendriją.

(48) Bendradarbiaujančioms bendrovėms, kurios nebuvo įtrauktos į galutinį pavyzdį, buvo pranešta, kad bet kuris kompensacinis mokestis jų eksportui bus skaičiuojamas pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalies nuostatas.

(49) Bendrovės, jeigu tokių būta, kurios apie save nepranešė iki nustatyto termino, buvo laikomos nebendradarbiaujančiomis bendrovėmis.

(b) *Pavyzdžio atranka*

(50) Iš pradžių, konsultuojantis su Indonezijos eksportuojančių gamintojų asociacija, buvo pasirinktos trys Indonezijos bendrovės, kurios sudarys pavyzdį. Indonezijos eksportuojančių gamintojų asociacija pasiūlė pakeisti dvi iš pradžių pasirinktas bendroves kitomis dviejomis bendrovėmis, tačiau pastarųjų nebuvo galima laikyti labiau tipinėmis bendrovėmis nei pasirinktosios iš pradžių. Apie tai buvo atitinkamai pranešta visiems suinteresuotiems asmenims.

(51) Visoms trims iš pradžių į pavyzdį atrinktoms bendrovėms buvo išsiųsti klausimynai. Viena iš bendrovių pateikė neišsamų atsakymą, kuris be kita ko prieštaravo pagrindinei informacijai, kurią bendrovė jau buvo pateikusi atliekant atranką. Antra bendrovė nepateikė išsamaus ir reikšmingo atsakymo bei tinkamai nepranešė Komisijos tarnyboms apie savo santykius su kita Indonezijos bendrove. Reikėtų pastebėti, kad abi bendrovės gavo keletą prašymų, kuriuose buvo tiksliai nurodytas reikalingos informacijos pobūdis, ir šios informacijos pateikimo galutiniai terminai joms buvo pratęsti. Vėliau šioms dviems bendrovėms buvo išsamiai praneštos priežastys, kodėl jos nebebuvo laikomos bendradarbiaujančiomis tyrime ir kad tyrimo rezultatas joms gali būti mažiau palankus nei tuo atveju, jeigu jos būtų bendradarbiavusios.

(52) Atsižvelgiant į bendrovių, kurios iš pradžių buvo atrinktos pavyzdžiui, nenorą bendradarbiauti, Komisijos tarnybos, vadovaudamosi pagrindinio reglamento 27 straipsnio 4 dalimi, nusprendė atrinkti naują pavyzdį. Todėl kitos dvi Indonezijos bendradarbiaujančios bendrovės, kurios, siekdamos atskiro nagrinėjimo, pateikė išsamius ir reikšmingus atsakymus į klausimyną, buvo įtrauktos į pavyzdį. Apie tai buvo tinkamai pranešta Indonezijos eksportuojančių gamintojų asociacijai, atitinkamoms bendrovėms ir Indonezijos institucijoms ir nebuvo gauta jokių prieštaravimų.

(53) Kiekvienai iš trijų bendrovių, kurios buvo įtrauktos į galutinį pavyzdį ir kurios visiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą, buvo priskirtas individualus subsidijos skirtumas ir atskira muito norma.

3. SUBSIDIJŲ PROGRAMOS, KURIAS NAUDOJO BENDRADARBIAUJANTYS EKSPORTUOTOJAI

BKPM schemos

(54) Investicijų koordinavimo taryba (Badan Koordinasi Penanaman Modal – BKPM) – tai Vyriausybės agentūra, kuri tiesiogiai pavaldi Indonezijos Respublikos Prezidentui. BKPM yra skirta padėti Prezidentui formuluoti Vyriausybės politiką investicijų srityje ir yra atsakinga už investicijų planavimą bei skatinimą, investicijų patvirtinimų ir licencijų tvarkymą bei investicijų įgyvendinimo priežiūrą. BKPM tenka pagrindinis vaidmuo koordinuojant investicinę veiklą su kitomis Vyriausybės agentūromis. BKPM vienodai dalyvauja regioninėje plėtroje ir sudarant bei tvarkant neigiamą investicijų sąrašą (Daftar Negative Investasi – DNI), į kurį įtraukiami sektoriai, į kuriuos neleidžiama investuoti ir kurie yra reguliuojami.

(55) BKPM tvirtina tiek užsienio (Penanaman Modal Asing – PMA), tiek ir vietines (PMDN) investicijas. Bendrovės, kurias BKPM patvirtina kaip PMA arba PMDN bendroves, gauna lengvatų arba atleidžiamos nuo importo muito ir rinkliavų už gamybos priemonių, t. y. technikos, įrangos, atsarginių dalių ir pagalbinės įrangos, importą bei žaliavų importą dviejų metų gamybos laikotarpiui.

(56) Užsienio investicijas (PMA) visų pirma reglamentuoja 1967 m. Užsienio kapitalinių investicijų įstatymas Nr. 1, su pakeitimais, padarytais 1970 m. Įstatymu Nr. 11.

(57) Vietines investicijas (PMDN) reglamentuoja Įstatymas Nr. 6/1968 dėl vietinių kapitalinių investicijų, su pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 12/1971.

(58) Be to, PMA bendrovėms ir kitoms bendrovėms atitinkamos Vyriausybės institucijos taiko sektorines politikas, kurios yra įtvirtintos Pramonės įstatyme Nr. 5/1984, Miškininkystės įstatyme Nr. 5/1967 ir Žemės ūkio įstatyme Nr. 12/1992.

(59) Atleidimo nuo importo mokesčio arba pačių lengvatų priemonių teisinis pagrindas pateikiamas įvairiuose Finansų ministro dekretuose (Nr. 297/KMK.01/1997, Nr. 545/KMK.01/1997, Nr. 546/KMK.01/1997 ir Nr. 252/KMK.04/1998).

(a) *Reikalavimų atitikimas*

(60) Šios galimybės suteikiamos investicijų projektams, kuriuos patvirtina BKPM, PMA bei PMDN projektams, įskaitant egzistuojančias PMA ir PMDN bendroves, kurios plečia savo projektus panašiems produktams gaminti daugiau kaip 30 % sumontuotų pajėgumų arba didina savo produktų įvairovę.

(61) Reikalavimų atitikimo kriterijus, kurie gana dažnai atnaujinami, nustato BKPM. Prie šių kriterijų priskiriami tam tikri apribojimai užsienio investicijoms, visų pirma įsipareigojimas sudaryti bendrą įmonę su Indonezijos bendrove darant investicijas į tam tikrus sektorius.

(62) Investicijos į sektorius, kurie nurodyti neigiamame investicijų sąraše, neatitinka reikalavimų. Prie šių sektorių priskiriamos tam tikros chemijos pramonės šakos, pavyzdžiui, ciklamato ir sacharino pramonė. Investicijos į kitus 12 sektorių atitinka reikalavimus tik tada, jeigu jos atitinka tam tikrus papildomus kriterijus. Šie sektoriai yra išvardyti BKPM paskelbtame „Techniniame vadove – kapitalinių investicijų įgyvendinimas 1998 metais“ ir apima, *inter alia*, jodizuotos valgomosios druskos, etilo alkoholio ir trąšų pramonės šakas.

(63) Kalbant apie programos administravimą, buvo nurodyta, kad bendrovės laikosi sektorinių arba pramonės politikų, kurias taiko atitinkamos ministerijos.

(b) *Praktinis įgyvendinimas*

(64) Iš pradžių paraiškos yra pateikiamos BKPM, kur įvertinamas jų tinkamumas pagal įvairius aspektus, pvz., sektorines politikas, technologiją, rinką ir finansus. Jeigu paraiška patvirtinama, BKPM taip pat padeda bendrovėms gauti kitus būtinus leidimus, pvz., statybos, žemės nuosavybės ir darbo leidimus.

(65) Pačios importo muito galimybės suteikiamos vėliau. Tuo tikslu vadinamasis pagrindinis sąrašas, kuriame nurodytos importuoti skirtos gamybos priemonės ir žaliavos, turi būti pateiktas PT. Techninės inspekcijos agentūra Sucofindo sąrašą įvertina ir, patvirtinusi, perduoda jį BKPM. Tada BKPM išduoda patvirtinamąjį raštą ir importo licenciją.

(c) *Išvada dėl kompensuojamumo*

(66) BKPM schemos yra laikomos subsidija, kadangi Indonezijos Vyriausybės (IV) finansinė parama nesumokėtų muitų pavidalu gavėjui suteikia tiesioginės naudos.

(67) Šios schemos negali būti laikomos drobeko schemomis pagal pagrindinio reglamento I–III priedų nuostatas, kadangi gamybos priemonės nėra sunaudojamos gamybos procese ir nėra įsipareigojimo eksportuoti gatavą produktą, kuriame yra žaliavų.

(68) BKPM schemos įstatymiškai nepriklauso nuo eksporto veiklos arba vietinių prekių naudojimo vietoj importuotų prekių.

(69) Nors panašu, kad šios schemos taikytinos pačioms įvairiausioms investicijoms, jose aiškiai ribojamos tam tikrų įmonių, kurios neveikia tam tikruose sektoriuose, galimybės gauti subsidiją. Be to, apribojimų, taikomų tam tikriems sektoriams, visų pirma ribojančių tam tikros rūšies įmonių ar geografinių vietovių arba visiškai atmetančių tam tikrų sektorių galimybes gauti subsidiją, skaičius ir ypatybės neatitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkto sąlygų, teigiančių, kad suteikianti institucija turi nustatyti objektyvius kriterijus, kurie yra neutralūs, neteikia pirmenybės tam tikroms įmonėms kitų įmonių atžvilgiu, yra ekonominio pobūdžio ir taikomi horizontaliai. Todėl šios programos yra laikomos individualiomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkte, kadangi jos aiškiai riboja tam tikrų įmonių galimybes gauti subsidiją.

(70) Net jeigu vadovaujantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu nebuvo jokio individualumo pagal teisės aktus, schema būtų de facto individuali pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies c punktą, kadangi nebuvo parodyta, kad reikalavimai tenkinami automatiškai. Priešingai, sprendimas priimamas kiekvienu konkrečiu atveju dalyvaujant tam tikram Vyriausybinių institucijų, kurios laikosi atitinkamų ministerijų taikomų sektorinių arba pramonės politikų, skaičiui. Nebuvo pateikta jokios informacijos apie faktinį subsidijų programos naudojimą ir apie tai, kaip jas savo nuožiūra skyrė suteikiančiosios institucijos. Todėl daroma išvada, kad BKPM schemos taip pat laikomos individualiomis pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies c punktą ir todėl yra kompensuotinos.

(d) *Subsidijų sumos apskaičiavimas*

(71) Gautos naudos apskaičiavimas buvo pagrįstas tyrimo laikotarpiu nesumokėtų mokesčių suma, kiek tai susiję su žaliavomis ir atsarginėmis dalimis ir gamybos priemonėmis, kurioms taikomas šioje pramonės šakoje įprastas 17 metų nusidėvėjimo laikotarpis, laikotarpiu nuo 1988 m. sausio 1 d. iki tyrimo laikotarpio pabaigos. Kadangi schemos nepriklauso nuo eksporto veiklos, bendra nauda buvo paskirstyta visai apyvartai. Tada gauta suma buvo patikslinta pagal vidutinę komercinę palūkanų normą banko paskoloms tyrimo laikotarpiu, nustačius, kad ji buvo lygi 24,61 %.

(72) Du eksportuojantys gamintojai pasinaudojo šiomis schemomis, tačiau negavo naudos iš šių schemų pagal politiką, kuri paaiškinta toliau.

Bapeksta schemos

(73) Importo muitų, neapmuitinimo ir drobeko administravimo centras (Bapeksta) pateikus paraišką gali atleisti nuo importo mokesčio arba jį sugrąžinti bei neskaičiuoti pridėtinės vertės mokesčio (PPN) ir prabangos prekių pardavimo mokesčio (PPnBM) prekėms, kurios importuojamos jas perdirbti eksportui.

(74) Neapmuitinimo schema apima būsimo importo muitus, o sugrąžinimo schema taikoma importuotoms sąnaudoms, kurios jau buvo panaudotos eksportuotam produktui.

(75) Teisinis pagrindas yra 1997 m. gruodžio 1 d. Finansų ministro dekretas Nr. 615/KMK.01/1997.

(a) *Reikalavimų atitikimas*

(76) Bapeksta schemomis gali pasinaudoti eksportuojantys gamintojai Indonezijoje, pateikę prašymą Bapeksta.

(77) Norėdama pasinaudoti neapmuitinimo galimybėmis, bendrovė turi reeksportuoti 100 % importuotų medžiagų gatavų prekių pavidalu per vienerių metų laikotarpį, kuris pradedamas skaičiuoti nuo importo dienos, nebent gamybos laikotarpis trunka ilgiau kaip metus. Šiuo atveju gali būti suteikta išimtis. Bendrovė taip pat turi pateikti banko garantiją kaip užstatą, kuris padengtų atleidimo nuo muitų ir paprastai mokamų PPN ir PPnBM sumą.

(78) Norėdama pasinaudoti sugrąžinimo galimybėmis, bendrovė jau turi būti eksportavusi gatavas prekes. Importas turėjo būti ne anksčiau kaip vieneri metai iki eksportuotų prekių išsiuntimo.

(79) Abiejų galimybių atveju prekės taip pat gali būti eksportuojamos į muitinės zonas Indonezijoje.

(b) *Praktinis įgyvendinimas*

(80) Norėdamos pasinaudoti neapmuitinimo galimybe, bendrovės turi pateikti formą, kurioje nurodyta numatoma eksporto veikla ateityje, planuojamas importuojamų prekių poreikis ir paprastai mokamų muitų ir mokesčių suma. Vėliau jos įsipareigoja Bapeksta kas šešis mėnesius pateikti eksporto ataskaitą.

(81) Bapeksta vėliau gali daryti patikrinimą, atlikdama atitinkamos bendrovės ataskaitų auditą.

(82) Norėdama pasinaudoti sugrąžinimo galimybe, bendrovė turi pateikti formą, kurioje nurodytas ryšys tarp importuotos kilmės prekių, už kurias buvo sumokėtas muitas ir mokesčiai, ir eksportuotų prekių, pridėdama prie jos importo ir eksporto dokumentus.

(83) Bapeksta turi teisę patikrinti šiuos dokumentus atlikdama patikrinimus atitinkamos bendrovės patalpose.

(c) *Išvada dėl kompensuojamumo*

(84) IV pareiškė, kad Bapeksta schemos yra įprastos muitų drobeko schemos, atitinkančios tarptautinius įsipareigojimus. Jeigu nustatoma, kad bendrovės neteisingai naudojo šias schemas ir buvo atleistos nuo per didelių muitų arba joms buvo grąžinta per daug muitų, joms taikomos nuobaudos. Taip pat buvo pareikšta, kad buvo naudojamos kompiuterinės sistemos, kurios lygindavo importo ir eksporto sandorius ir patvirtindavo, kurios sąnaudos sunaudojamos eksportuotų produktų gamybai ir kokiais kiekiais.

(85) Tačiau IV negalėjo pateikti pakankamai įrodymų apie efektyvios patikrinimo sistemos egzistavimą.

(86) Pagrindinio reglamento II priedo II dalies 5 punkte ir III priedo II dalies 3 punkte numatyta, kad, nustačius, kad eksportuojančios šalies Vyriausybė neturi tokios sistemos, eksportuojanti šalis paprastai turi atlikti papildomą tyrimą pagal faktines sąnaudas, arba atitinkamai pagal faktinius sandorius, siekiant nustatyti, ar buvo perteklinis mokėjimas. IV tokio tyrimo neatliko. Todėl Komisija nenagrinėjo, ar iš tiesų buvo perteklinis importo mokesčių grąžinimas už sąnaudas, sunaudotas eksportuoto produkto gamybai.

(87) Bapeksta schemos laikomos subsidija, kadangi IV finansinė parama atleidžiant nuo muitų arba juos grąžinant gavėjui suteikia tiesioginės naudos. Tai subsidija, teisiškai priklausanti nuo eksporto veiklos (pagal pagrindinio reglamento I priedo I dalies nuostatas tai yra eksporto subsidija), todėl laikoma, kad ji yra individuali pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktą.

(d) *Subsidijų sumos apskaičiavimas*

(88) Eksportuotojų gauta nauda buvo apskaičiuota pagal atleidimo nuo muitų mokesčio sumą, suteiktą per tyrimo laikotarpį, paskirstant ją visai eksporto apyvartai tyrimo laikotarpiu. Vėliau ši suma buvo patikslinta pridėjus pusę 24,61 % vidutinės palūkanų normos komercinių bankų paskoloms tyrimo laikotarpiu.

(89) PT. Indorama Synthetics TbK pasinaudojo šiomis schemomis ir gavo 1,4 % naudos.

4. SUBSIDIJŲ PROGRAMOS, KURIOMIS NESINAUDOJO BENDRADARBIAUJANTYS EKSPORTUOJANTYS GAMINTOJAI

(90) Buvo nustatyta, kad bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai negavo naudos iš kompensuotinų subsidijų pagal šias programas:

— pajamų mokesčio galimybę, pagrįstą 1996 m. liepos 8 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 45 ir 1999 m. sausio 14 d. prezidento dekretu Nr. 7,

— muitinės zonas pagal 1996 m. birželio 4 d. Vyriausybės nutarimą Nr. 33/1996 ir Indonezijos Respublikos Finansų ministro sprendimus (Nr. 291/KMK.05/1997, Nr. 547/KMK.01/1997 ir Nr. 292/KMK.01/1998).

5. KOMPENSUOTINŲ SUBSIDIJŲ SUMA

(91) Komisija apribojo savo nagrinėjimą atlikdama atranką, kaip numatyta pagrindinio reglamento 27 straipsnyje. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 27 straipsnio 4 dalimi buvo nuspręsta, kad dvi iš atrinktų bendrovių nebuvo linkusios bendradarbiauti, kas galėjo iš esmės paveikti tyrimo rezultatą, todėl reikėjo atrinkti naują pavyzdį. Nustatoma tokia kompensuotinų subsidijų suma į pavyzdį įtrauktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams.

	BKPM schemos	BAPEKSTA schemos	Viso
PT. Indorama Synthetics TbK	0,0 %	1,41 %	1,41 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0,0 %	0,0 %	0,0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %

(92) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalimi, bet kuris kompensacinis mokestis, taikomas eksportuotojų arba gamintojų, kurie apie save pranešė pagal 27 straipsnį, tačiau nebuvo įtraukti į nagrinėjimą, importui negali būti didesnis kaip svertinė vidutinė kompensuotinų subsidijų suma, nustatyta į pavyzdį įtrauktiems asmenims. Todėl nustatoma tokia kompensuotinų subsidijų suma bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, kurie neįtraukti į pavyzdį.

	BKPM schemos	BAPEKSTA schemos	Viso
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,0 %	0,45 %	0,45 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,0 %	0,45 %	0,45 %

(93) Vadovaujantis pagrindinio reglamento nuostatomis, kompensuotinų subsidijų suma, išreikšta ad valorem, bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams svyruoja nuo 0 % iki 1,0 % ir todėl yra mažesnė už de minimis subsidijavimo slenkstį Indonezijai, t. y. nesiekia 3 %.

(94) Dvi bendrovės, kurios nebuvo įtrauktos į pavyzdį, t. y. PT. Global Fiberindo ir PT. Polysindo Eka Perkasa, sudarė didelę dalį (t. y. daugiau kaip 30 %) nagrinėjamo produkto importo į Bendriją. Todėl, vadovaujantis pagrindinio reglamento 28 straipsniu, galutinės išvados dėl šių dviejų bendrovių ir bet kurios kitos bendrovės, kuri nebendradarbiavo šiame tyrime, yra daromos remiantis žinomais faktais.

(95) Tokiu būdu tyrimas parodė, kad yra kompensuotinų subsidijų, kuriomis gali pasinaudoti nebendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai. Laikoma, kad bendradarbiavimo stoka rodo tai, kad šie gamintojai naudojasi kompensuotinomis subsidijomis ir gauna naudos, kuri viršija de minimis lygį Indonezijai. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 28 straipsnio nuostatomis ir remiantis skunde pateikta informacija bei tyrimo išvadomis, siekiant išvengti paskatinimo už nebendradarbiavimą, šioms dviem bendrovėms nustatoma tokia kompensuotinų subsidijų suma:

	BKPM schemos (vietinė subsidija)	BAPEKSTA schemos (eksporto subsidija)	Viso
PT. Global Fiberindo	5 %	5 %	10 %
PT. Polysindo Eka Perkasa	5 %	5 %	10 %
Bet kuri kita bendrovė	5 %	5 %	10 %

(96) Vidutinis svertinis visos šalies subsidijos skirtumas visiems tirtiems eksportuojantiems gamintojams (įskaitant dvi nebendradarbiavusias bendroves), kuris atitinka praktiškai visą nagrinėjamo Indonezijos kilmės produkto eksportą į Bendriją, yra didesnis už šiai šaliai taikomą de minimis skirtumą, lygų 3 %.

III. **TAIVANIS**

1. ĮŽANGA

(97) Paskelbus laikinąjį muitų reglamentą, Taivanio Vyriausybė (toliau – TV) 2000 m. sausio 17 d. ir 19 d. raštuose pateikė savo nuomonę apie atskleidimo dokumentą, kuriame pateikta informacija, kuria pagrįsti esminiai faktai ir argumentai, kurių pagrindu buvo įvestos laikinosios priemonės. Buvo gauta daugybė paaiškinimų raštu iš eksportuojančių gamintojų, kurie visi pareikalavo ir kuriems buvo sudaryta galimybė būti išklausytiems 2000 m. vasario 15 d.

2. BENDRIEJI PAREIŠKIMAI

2.1. **Nagrinėjamų schemų individualumas**

(98) Eksportuojantys gamintojai pateikė bendrųjų pastabų dėl individualumo sąvokos aiškinimo. Tiriamos subsidijos individualumas buvo nustatytas remiantis pagrindinio reglamento nuostatomis, visų pirma jo 3 straipsniu. Į eks-

portuojančių gamintojų pastabas buvo atsižvelgta nustatant, ar kiekvienoje tirtoje schemoje buvo individualių subsidijų, kurios yra kompensuotinos pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį. Taigi dalyje, skirtoje kiekvienai schemai, kai tinka, ir išvadų priede, pateiktame laikinajame reglamente, yra paaiškinta, kaip buvo nustatytas atskirų schemų individualumas.

2.2. **Vyraujančios komercinės palūkanų normos apskaičiavimas**

(99) Buvo laikinai nuspręsta šiame tyrime taikyti 9,03 % bendrąją palūkanų normą. Ši norma buvo nustatyta remiantis atliekant tyrimą gauta informacija, kuri buvo laikoma tinkama šiam tikslui. TV ir eksportuojantys gamintojai suabejojo šios normos patikimumu.

(100) Atsižvelgdamos į šį reikalavimą, Komisijos tarnybos iš naujo apskaičiavo bendrai taikomą palūkanų normą. Atitinkama etaloninė palūkanų norma yra 8,52 % ir ji buvo gauta pagal mėnesines komercines palūkanų normas, kurias tyrimo laikotarpiu taikė 37 vietiniai Taivanio bankai. Šios palūkanų normos yra skelbiamos viešai ir yra dalis mėnesinės finansų statistikos, skelbiamos Kinijos Respublikos Centrinio banko Ekonominių tyrimų departamento.

(101) Taip pat buvo pareikšta, kad laikinosioms išvadoms padaryti taikyta palūkanų norma turėjo būti ta, kuri taikoma panašioms paskoloms, kad bet kuriuo atveju Komisijos taikyta palūkanų norma neatitinka tos palūkanų normos, kurią bendrovės gali gauti rinkoje, ir kad tyrimo laikotarpiu bendrovės gavo komercinių paskolų. Panaši paskola turėtų būti panašios sumos ir paskirties paskola su panašiu grąžinimo laikotarpiu. Nebuvo nustatyta, kad nagrinėjami eksportuojantys gamintojai būtų gavę tokių panašių paskolų. Todėl patvirtinama etaloninės paskolų normos apskaičiavimo metodika, kuri buvo paaiškinta pirmiau.

2.3. **Palūkanų normos taikymas apskaičiuojant subsidijos sumą**

(102) Eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisija klaidingai pridėjo palūkanas, taikydama vidutinę komercinę palūkanų normą Taivanyje tyrimo laikotarpiu, prie programų, kurios yra laikomos subsidijomis.

(103) Teisinis pagrindas pridėti palūkanas prie nominalios subsidijos vertės yra pagrindinio reglamento 5, 6 ir 7 straipsniai, kuriuose numatytos nuostatos dėl subsidijos sumos apskaičiavimo, parengtos pagal Komisijos gaires dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių mokesčių tyrimus.

(104) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 5 straipsniu, naudos apskaičiavimas turi atspindėti subsidijos sumą, kuri buvo tyrimo laikotarpiu, o ne tiesiog sumos nominalią vertę kai ji perduodama gavėjui arba kai jos atsisako Vyriausybė. Toks metodas yra konkrečiai numatytas Komisijos gairėse dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių mokesčių tyrimus, kur yra nurodyta, kad subsidijos sumos nominali vertė turi būti paversta verte, vyraujančia tyrimo laikotarpiu, taikant įprastą komercinę palūkanų normą.

(105) Taip pat buvo ginčijama, kad ši metodika negali būti taikoma tariamoms mokesčių kreditų subsidijavimo sumoms, kadangi mokesčių kreditais, kurių reikalavo bendrovės, galima pasinaudoti tik metinėje mokesčių deklaracijoje, kuri pateikiama iki kitų metų kovo 31 dienos. Todėl eksportuojantys gamintojai teigia, kad iki šios dienos jie negauna jokios naudos.

(106) Atsakant į šį argumentą laikoma, kad, kadangi naudą sudaro tiesioginio mokesčio, kuris mokamas kiekvienais metais, sumažinimas, pati nauda atsikartoja kiekvienais metais. Todėl naudoje turėtų būti palūkanų elementas, kadangi atviroje rinkoje nereikia skolintis sumos, kuri lygi taip sutaupytiems mokesčiams.

2.4. **Subsidijų įvertinimas nagrinėjamo produkto atžvilgiu**

(107) TV ir eksportuojančios bendrovės pareiškė, kad Komisija turėjo susieti tariamas subsidijų schemas su nagrinėjamu produktu, kad galėtų apskaičiuoti subsidijavimo dydį, priskirdama išmokas, kurias galima susieti su konkrečiomis produktų linijomis tiek, kiek jos yra tiesiogiai susijusios su nagrinėjamu produktu.

(108) Komisijos gairėse yra aiškiai nurodyta, kad, jei subsidijos nauda gaunama tik už tam tikrą produktą, subsidijos sumos paskirstymo vardiklis turėtų atspindėti tik to produkto pardavimus (arba pardavimus eksportui). Jeigu taip nėra, vardiklis turėtų būti visi gavėjo pardavimai (arba pardavimai eksportui).

(109) Atlikdama skaičiavimus, Komisija, kaip teisingai nurodė eksportuojantys gamintojai, šį metodą taikė žaliavų neapmuitinimui. Šiuo konkrečiu atveju nauda buvo nustatyta tik pluošto skyriui, todėl buvo taikomas atitinkamas pardavimų vardiklis. Visų kitų apibūdintų schemų atveju buvo nustatyta, kad nauda buvo gaunama ne tik už tam tikrą produktą, todėl visi pardavimai buvo naudojami kaip vardiklis.

3. ATSKIROS SCHEMOS

3.1. **Mokesčių kreditas automatizavimo ir taršos kontrolės įrangai pirkti**

(110) TV ir eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija šią schemą, kuri apibūdinta laikinojo muitų reglamento 49–58 konstatuojamosiose dalyse, klaidingai įvertino subsidijos individualumo atžvilgiu. Ypač buvo teigiama, kad tariama mokesčių kredito automatizavimo ir taršos kontrolės įrangai subsidija nepriklauso nuo to, ar vietoje importuotų prekių naudojamos vietinės, ir todėl jos negalima laikyti individualia, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punkte.

(111) Nors programoje numatytas mokesčių kreditas importuotai ir vietoje pagamintai įrangai, subsidija yra dvigubai didesnė, jeigu perkama vietinė įranga. Šios dvi mokesčių kredito normos yra laikomos atskiromis programomis, atitinkamai skirtomis vietoje įsigytai įrangai ir importuotai įrangai. Nesant 20 % mokesčių kredito vietoje pagamintai įrangai, bendrovė nebūtų gavusi mokesčių kredito. 10 % kredito norma negali būti laikoma standartine mokesčio norma, nes ji taikoma tik importuojamai įrangai. Kadangi 20 % kredito norma taikoma tik vietoje pagamintai įrangai, o importuotai įrangai netaikoma, ji priklauso nuo to, ar vietoje importuotų prekių naudojamos vietinės. Todėl šis mokesčių kreditas yra individuali importo pakaitinė subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punkte.

(112) Be to, 10 % kredito norma taikoma tik importuojamiems įrengimams, todėl ja pasinaudoti gali tik tos įmonės, kurios perka šiuos importuotus įrengimus. Toks apribojimas nelaikomas neutraliu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte, kadangi tam tikroms įmonėms teikiama pirmenybė kitų įmonių atžvilgiu. Be to, kriterijai nėra ekonominio pobūdžio ir nėra taikomi horizontaliai. Todėl subsidija yra individuali, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkte.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(113) Kalbant apie kompensuotinų subsidijų sumos apskaičiavimą, eksportuojantys gamintojai teigė, kad 15 % iš 20 % mokesčių kredito vietoje pagamintoms prekėms pirkti negali būti kompensuotini, kadangi šis mokesčių kreditas būtų gautas nepriklausomai nuo prekių kilmės. Šis argumentas laikomas nepagrįstu. Kompensuotinų subsidijų sumą sudaro visa mokesčių kreditų suma, kadangi 20 % mokesčių kreditas vietoje pagamintai įrangai negali būti laikomas nukrypimu nuo standartinės 10 % mokesčių kredito normos. Kaip jau buvo paaiškinta pirmiau, dvi mokesčių kredito normos yra laikomos atskiromis programomis, atitinkamai skirtomis vietoje įsigytai įrangai ir importuotai įrangai. Nesant 20 % mokesčių kredito vietoje pagamintai įrangai, bendrovė nebūtų gavusi mokesčių kredito. 10 % kredito norma taikoma tik importuojamai įrangai; tai nėra bendroji kredito norma. Todėl Komisija padarė išvadą, kad subsidijos suma yra lygi visoms pajamoms, kurių negavo TV.

(114) Eksportuojančių gamintojų nauda buvo apskaičiuota taip, kaip paaiškinta laikinojo muitų reglamento 57 konstatuojamojoje dalyje, tačiau patikslinant vidutinę komercinę palūkanų normą, kuri buvo pridėta prie tyrimo laikotarpiu nesumokėtų mokesčių sumos, kaip paaiškinta pirmiau.

(115) TV taip pat teigė, kad, kadangi subsidija yra susijusi su ilgalaikio turto pirkimu, ji turėtų būti apskaičiuojama paskirstant subsidiją nagrinėjamoje pramonės šakoje įprastam turto nusidėvėjimo laikotarpiui.

(116) Laikoma, kad tiesioginių mokesčių sutaupymo pavidalo nauda paprastai nėra siejama su ilgalaikio turto pirkimu. Nauda, susijusi su tiesioginiais mokesčiais, dažniau siejama su tiesioginių mokestinių įsipareigojimu sumažinimu, o ne su ilgalaikio turto pirkimu, kadangi toks tiesioginis mokestinis įsipareigojimas dažniausiai yra nepriklausomai nuo to, ar perkamas ilgalaikis turtas. Šis metodas taip pat atitinka Komisijos gaires dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių mokesčių tyrimus, kaip nustatyta prie minėtųjų gairių pridėtoje 2 lentelėje. Todėl nauda pagal šią schemą buvo apskaičiuota remiantis tyrimo laikotarpiu sutaupytu pajamų mokesčiu, kaip numatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 4 dalyje.

(117) Tyrimo laikotarpiu pagal šią schemą naudos gavo dvi bendrovės, kurios atitinkamai gavo 0,42 % ir 0,40 % subsidijas.

3.2. **Mokesčių kreditas investicijoms į svarbias įmones**

(118) TV pareiškė, kad ši schema nelaikytina subsidija, kadangi nėra jokios finansinės paramos bendrovėms, į kurias investuojama. Mokesčių išskaitymas taikomas tik investuojantiems akcininkams, o ne akcijas išleidusioms bendrovėms.

(119) Laikoma, kad TV teikia finansinę paramą bendrovėms, reikalaujančioms mokesčių kredito, t. y. bendrovėms, investuojančioms į svarbias įmones. Dėl šios finansinės paramos, kai Vyriausybė negauna pajamų, investuojantys akcininkai gauna naudos, nes sumažėja jų mokestinis įsipareigojimas. Būtent ši investuojančios bendrovės nauda yra kompensuotina, o ne bendrovių, į kurias investuojama, gaunama nauda.

(120) TV ir eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad ši schema, kuri apibūdinta laikinojo muitų reglamento 59–66 konstatuojamosiose dalyse, skirta bendrajam mokesčių kreditui, todėl ji nėra individuali, kadangi šia programa gali pasinaudoti bet kuris juridinis arba fizinis asmuo, investuojantis į tam tikras įmones. Visų pirma teigiama, kad schema gali pasinaudoti ne tik tam tikros įmonės, kad ji yra objektyvi, automatiška ir neutrali, o mokesčių kredito nauda bendrovei tenka ne dėl nagrinėjamo produkto gamybos.

(121) Dėl šių argumentų Komisija nustatė, kad šia programa neabejotinai gali pasinaudoti tik bendrovės, kurios investuoja į tam tikras įmones, kadangi ne visoms investicijoms į akcijas gali būti suteikiamas mokesčių kreditas. Mokesčių kreditas gali būti skirtas tik investicijoms į riboto skaičiaus įmones, t. y. svarbias technologijų arba svarbias investicines įmones.

(122) Be to, nors Komisija sutinka, kad reikalavimus atitinančių įmonių apibrėžimas yra aiškus ir objektyvus, šis atitikimas nėra neutralus, kaip to reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą, kadangi yra ribojamas investicijų, kurioms galima taikyti mokesčių kreditą, skaičius, priklausomai nuo atitinkamų firmų veiklos. Jeigu investuojanti įmonė nori gauti subsidiją, jos pasirinkimo laisvė ribojama konkrečiais sektoriais. Pagrindinių technologijų įmonių apimties nustatymo kriterijų gamybos pramonės ir techninių paslaugų pramonės atžvilgiu 2 straipsnyje mokesčių kreditas leidžiamas tik 11 konkrečių rūšių investicijoms. Todėl galimybė pasinaudoti šia programa priklauso nuo investicijų į tam tikras įmones ir programa nėra prieinama visiems. Todėl eksportuojančių gamintojų argumentai šiuo klausimu turi būti atmesti.

(123) Taip pat yra teigiama, kad mokesčių kredito nauda netenka bendrovei dėl nagrinėjamo produkto gamybos. Nauda pagal šią schemą gaunama ne tik už tam tikro produkto gamybą. Nėra reikalavimo, kad kreditas turi būti naudojamas tik kito produkto eksportui, pardavimui arba gamybai. Bendrovė gauna mokesčių kreditą, kuris teikia naudos PKP gamybai ir eksportui. Taigi, kadangi subsidijos nauda nėra susieta su tam tikru produktu, dėl kurio neatliekamas tyrimas, laikoma, kad nauda suteikiama visiems pardavimams, įskaitant ir PKP pardavimus. Todėl pirmiau minėtas eksportuojančių gamintojų reikalavimas turi būti atmestas.

(124) Užbaigiant patvirtinama išvada, kad, vadovaujantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu, ši schema yra laikoma individualia ir joje yra kompensuotinų subsidijų.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(125) Vienintelio eksportuojančio gamintojo gauta nauda buvo apskaičiuota taip, kaip paaiškinta laikinojo muitų reglamento 57 konstatuojamojoje dalyje, sumažinus vidutinę komercinę palūkanų normą, kuri pridedama prie tyrimo laikotarpiu nesumokėtų mokesčių sumos, nuo 9,03 % iki 8,52 %, kaip buvo paaiškinta pirmiau.

(126) Ši bendrovė gavo 0,71 % naudos.

3.3. **Mokesčių kreditai tyrimams ir taikomajai veiklai bei personalo mokymams**

(127) Kaip jau buvo nustatyta laikinajame muitų reglamente (67–72 konstatuojamosiose dalyse), šie mokesčių kreditai nebuvo laikomi individualiais. Iš suinteresuotų asmenų nebuvo gauta rašytinių pastabų, kurios ginčytų šią išvadą. Todėl nustatoma, kad ši schema nėra individuali, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje, ir todėl nėra kompensuotina.

3.4. **Mokesčių kreditas investicijoms į skurdžių gamtinių išteklių vietoves**

(128) TV, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalimi, pateikė „žalios šviesos“ argumentą dėl šios schemos teigdama, kad ji atitinka nekompensuotinų subsidijų nepalankioje padėtyje esantiems regionams kriterijus. Tačiau šis argumentas nebuvo pagrįstas įrodymais, kuriuos galima patvirtinti. Kadangi nebuvo galima nustatyti, ar minėtosios nuostatos reikalavimai yra iš tikrųjų tenkinami, šis argumentas turi būti atmestas.

(129) TV taip pat teigė, kad eksportuojančios bendrovės negavo jokios naudos, susijusios su PKP. Šis argumentas turi būti atmestas vadovaujantis atsakymu, pirmiau pateiktu dalyje „Subsidijų įvertinimas nagrinėjamo produkto atžvilgiu“.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(130) Viena bendrovė pasinaudojo šia schema ir gavo 0,01 % naudos.

3.5. **Mokesčių kreditai tarptautiniams prekėms ženklams kurti**

(131) Kaip jau buvo apibūdinta laikinojo muitų reglamento 81 konstatuojamojoje dalyje, vienas eksportuojantis gamintojas pasinaudojo šia schema, tačiau negavo jokios naudos. Suinteresuoti asmenys nepateikė jokių pastabų.

3.6. **Paskolos su lengvatinėmis palūkanų normomis: lengvatos automatizavimui, lengvatos taršos prevencijai ir energijos taupymo lengvatos**

(132) Šios schemos, kurios buvo apibūdintos laikinojo muitų reglamento 82–91 konstatuojamosiose dalyse, yra pagrįstos Pramonės šakų modernizavimo statuto (toliau – PŠMS) 21 straipsnio 1 dalimi.

(133) TV ir eksportuojantys gamintojai teigė, kad paskolomis gali pasinaudoti beveik visos Taivanio bendrovės ir todėl jos nėra individualios ir, atitinkamai, nekompensuotinos. Buvo konkrečiai teigiama, kad ne tik tam tikros įmonės gali pasinaudoti programa, kad reikalavimų atitikimas yra objektyvus ir kad, net jeigu reikalavimų atitikimas nėra objektyvus, tai dar automatiškai nereiškia, kad programa yra individuali.

(134) Kalbant apie šiuos argumentus, tikra yra tai, kad pirmiau minėto PŠMS 21 straipsnio 1 dalyje aiškiai nustatytas apribojimas, kad programa gali pasinaudoti tik tam tikros įmonės, kurios atitinka įvairius kriterijus arba sąlygas. Šie kriterijai arba sąlygos, pvz., investicijos į specialią įrangą taikant konkrečias Plėtros fondo vykdomojo juanio nustatytas sąlygas, nėra laikomos objektyviomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. PŠMS 21 straipsnio 1 dalies nuostatos negali būti laikomos objektyviomis, kadangi kriterijai nėra neutralūs, ekonominio pobūdžio ar taikomi horizontaliai, kadangi yra žinoma iš anksto, kad tam tikros įmonės turės daugiau galimybių pasinaudoti šiomis paskolomis, nes jos priklauso tam tikram verslo sektoriui. Todėl šios schemos nauda bus neišvengiamai labiau susijusi su vienais sektoriais nei kitais.

(135) Pagrindinis individualumo principas yra tas, kad subsidijai, kuri iškreipia išteklių paskirstymą ūkyje, teikdama pirmenybę tam tikroms įmonėms kitų įmonių atžvilgiu, turėtų būti taikomos išlyginamosios priemonės, jeigu ji daro žalos. Jeigu subsidijas ūkyje galima gauti taikant ne neutralius kriterijus, laikoma, kad atsiranda toks išteklių paskirstymo iškraipymas. Šiuo principu yra pagrįstas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktas, kuriame numatyta, kad subsidija yra individuali, jeigu suteikiančioji institucija arba teisės aktai, kuriais remdamasi veikia suteikiančioji institucija, aiškiai riboja tam tikrų įmonių galimybes pasinaudoti subsidija. Todėl pirmiau pateikti argumentai atmetami.

(136) Buvo pareikšta, kad, net jeigu reikalavimų atitikimas nėra objektyvus, tai dar automatiškai nereiškia, kad programa yra individuali. Šis argumentas taip pat turėtų būti atmestas, kadangi nebuvo padaryta jokia automatiška individualumo išvada. Ši schema yra laikoma individualia, kadangi, kaip paaiškinta pirmiau, ja pasinaudoti gali tik tam tikros įmonės, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkte. Todėl Komisija patvirtina savo laikinąsias išvadas, apibūdintas laikinojo muitų reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje.

(137) Taip pat buvo teigiama, kad paskolų su lengvatinėmis palūkanų normomis atveju, kompensuotina subsidija būtų laikomas tik Vyriausybės ir komercinių struktūrų taikomų palūkanų normų skirtumas.

(138) Tačiau Komisijos gairėse dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių mokesčių tyrimus nurodyta, kad Vyriausybės paskolų atveju subsidija laikomas už Vyriausybės paskolą mokamų palūkanų sumos ir už panašią komercinę paskolą tyrimo laikotarpiu paprastai mokamų palūkanų skirtumas.

(139) TV taip pat pareiškė, kad tik dvi bendrovės gavo naudos pagal šią programą PKP plėtotei. Šis argumentas turi būti atmestas vadovaujantis atsakymu, pirmiau pateiktu dalyje „Subsidijų įvertinimas nagrinėjamo produkto atžvilgiu“.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(140) Eksportuojantys gamintojai teigė, kad laikinosioms išvadoms turėjo būti naudojama palūkanų norma, kuri taikoma panašioms paskoloms, kad bet kuriuo atveju Komisijos taikyta palūkanų norma neatitinka palūkanų normos, kurią bendrovės gali gauti rinkoje, kad tyrimo laikotarpiu bendrovės iš tiesų gavo komercinių paskolų.

(141) Panaši paskola turėtų būti panašios sumos ir paskirties paskola su panašiu grąžinimo laikotarpiu. Kaip buvo minėta laikinojo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo nustatyta, kad nagrinėjami eksportuojantys gamintojai būtų gavę tokių panašių paskolų. Todėl Komisija patvirtina etaloninės paskolų normos Taivaniui apskaičiavimo metodiką, kuri buvo paaiškinta pirmiau.

(142) Be to, vienas eksportuojantis gamintojas iš pradžių teigė, kad Komisija į savo skaičiavimus įtraukė naudą, kurios bendrovė tariamai gavo net ir tada, kai atitinkama bendrovė visu tyrimo laikotarpiu nemokėjo palūkanų, kadangi tyrimo laikotarpiu paskola buvo imama tik dalimis. Vėliau savo raštuose tas pats eksportuojantis gamintojas teigė priešingai, kad palūkanos buvo mokamos tyrimo laikotarpiu.

(143) Bendrovė konkrečiai nurodo tris paskolas, apie kurias atsakyme į klausimyną pateikta ir apsilankius vietoje patvirtinta informacija, ta prasme, kad tyrimo laikotarpiu nebuvo mokamos palūkanos už šias paskolas, nebuvo ginčijama iki pirmojo šios bendrovės pareiškimo atsakant į laikinųjų išvadų atskleidimą.

(144) Šios paskolos buvo nurodytos kaip paskolos, už kurias bendrovė tyrimo laikotarpiu palūkanų nemokėjo ir kurių pagrindinė suma buvo suteikta vienkartinėmis dotacijomis. Tariamas subsidijų sumas Komisija apskaičiavo taip, kaip paaiškina laikinajame reglamente.

(145) Paskelbus laikinąsias išvadas, bendrovė pareiškė, kad tyrimo laikotarpiu buvo kelis kartus sumokėtos palūkanos už šias paskolas ir kad pagrindinė paskolos suma jai buvo suteikta kelių dotacijų pavidalu.

(146) Nustatyta, kad šiuo klausimu pateikta informacija prieštarauja pareiškimams, kuriuos bendrovė aiškiai pateikė savo atsakyme į klausimyną ir patikrinimo apsilankymo metu. Be to, nauji teiginiai neatitinka anksčiau patvirtintų duomenų. Be to, šie teiginiai nebuvo pakankamai pagrįsti objektyviais ir (arba) patvirtintinais įrodymais. Todėl Komisija patvirtina savo pradinę apskaičiavimo metodiką, taikomą šių paskolų atžvilgiu.

(147) Taip pat buvo teigiama, kad Komisija, apskaičiuodama subsidijos sumą, turėtų atsižvelgti į tai, kad dėl dviejų metų atidėjimo laikotarpiu pagrindinė suma tyrimo laikotarpiu nebuvo grąžinama. Šis teiginys nepakeičia Komisijos padaryto naudos apskaičiavimo, pagrįsto sumokėtų palūkanų sumos ir paprastai mokamos sumos skirtumu. Todėl Komisija patvirtina savo pradinę apskaičiavimo metodiką, taikomą šių paskolų atžvilgiu.

(148) Eksportuojančių gamintojų nauda buvo apskaičiuota taip, kaip nurodyta laikinojo muitų reglamento 88–90 konstatuojamosiose dalyse.

(149) Šių keturių bendrovių gauta nauda svyruoja nuo 0,04 % iki 0,31 %.

3.7. **Atleidimas nuo importo mokesčio: naujos įrangos ir taršos prevencijos įrangos pirkimai**

(150) Šios tariamos kompensuotinų subsidijų schemos teisinis pagrindas yra Kinijos Respublikos muitinės importo tarifo ir importo bei eksporto prekių klasifikatoriaus (toliau – Muitinės kodeksas) 84 skyriaus 3 ir 9 papildomosios pastabos, 85 skyriaus 4 ir 5 papildomosios pastabos ir 90 skyriaus 1 ir 2 papildomosios pastabos.

(151) TV pareiškė, kad ši programa neatitinka nė vieno iš subsidijos apibrėžimų, pateiktų pagrindinio reglamento 2 straipsnyje, visų pirma todėl, kad nėra tiesioginio lėšų pervedimo, neteikiamos paslaugos ar prekės ir nėra kainų arba pajamų palaikymo. Šis argumentas turi būti atmestas, kadangi šioje schemoje yra TV finansinė parama dėl nesurenkamų importo mokesčių, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, ir taip suteikiama naudos.

(152) TV ir eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad šią schemą, kuri apibūdinta laikinojo muitų reglamento 92–99 konstatuojamosiose dalyse, Komisija klaidingai įvertino dėl subsidijos individualumo ir, todėl, dėl tariamos subsidijos kompensuojamumo.

(153) Visų pirma buvo pareikšta, kad šia atleidimo nuo importo mokesčių schema gali naudotis visos Taivanio bendrovės, norinčios pirkti įrangos, kuri negaminama šalyje, ir todėl ji negali būti laikoma individualia, kadangi bendrovių, norinčių pasinaudoti tokiu atleidimu, skaičius nėra ribotas, o schema administruojama remiantis objektyviais ir neutraliais kriterijais.

(154) Laikoma, kad šis kriterijus nėra objektyvus, kaip tai numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal šį straipsnį reikalaujama, kad objektyvūs kriterijai arba sąlygos būtų neutralios, ekonominio pobūdžio ir taikomos horizontaliai. Laikoma, kad pirmiau minėtos Muitinės kodekso papildomųjų pastabų nuostatos nėra ekonominio pobūdžio ir netaikomos horizontaliai, kadangi šia schema gali naudotis tik tam tikros įmonės. Įmonės, kurios gali naudotis šia schema, turi būti įsteigti ir kvalifikuoti gamintojai arba techninių paslaugų pramonės šakos, kurios šia schema pasinaudos įrengimams, įrangos ir oro taršos, vandens taršos, triukšmo arba vibracijos prevencijos prietaisams, aplinkosaugos kontrolės ir tyrimų prietaisams, atliekų šalinimo, tyrimo ir eksperimentiniam, ekspertizės ir analizės prietaisams importuoti, kaip numatyta konkrečių Muitinės kodekso straipsnių pozicijose. Be to taip pat reikėtų paminėti, kad nurodyta įranga, įvykdžius šiuos reikalavimus, gali būti atleista nuo importo mokesčio tik tuomet, jeigu Taivanio institucijos patvirtina, kad ši įranga dar negaminama Taivanyje. Todėl šia schema gali naudotis tik bendrovės, veikiančios toje pramonės šakoje, kurios įrengimai nėra gaminami Taivanyje.

(155) Pirmiau išdėstyti argumentai yra atmetami ir patvirtinamos laikinosios išvados, apibūdintos laikinojo muitų reglamento 97 konstatuojamojoje dalyje.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(156) Eksportuojančių gamintojų nauda buvo apskaičiuota taip, kaip nurodyta laikinojo muitų reglamento 98 konstatuojamojoje dalyje.

(157) Keturių eksportuojančių bendrovių gauta nauda svyruoja nuo 0,12 % iki 0,20 %.

3.8. **Atleidimas nuo importo muito: žaliavų importas**

(158) Šios tariamos kompensuotinų subsidijų schemos, apibūdintos laikinojo muitų reglamento 100–106 konstatuojamosiose dalyse, teisinis pagrindas yra Kinijos Respublikos muitinės importo tarifo ir importo bei eksporto prekių klasifikatoriaus (toliau – Muitinės kodeksas) 29 skyriaus 6 papildomoji pastaba.

(159) Eksportuojantys gamintojai teigė, kad ši schema neturėjo būti įtraukta į tyrimą, kadangi skunde nebuvo nuorodų į ją ir kadangi Komisija informacijos apie šią programą nereikalavo iki patikrinimo apsilankymų.

(160) Tiek skunde, tiek ir pranešime apie nagrinėjimo pradėjimą „atleidimai nuo importo muito“ buvo minimi kaip tariamos subsidijų programos, kuriomis galima pasinaudoti dėl nagrinėjamo produkto. Todėl laikoma, kad skunde buvo pakankamai prima facie įrodymų pradėti tyrimą ir kad pranešimas apie nagrinėjimo pradėjimą, klausimynai ir susiję dokumentai, kuriuos išsiuntė Komisija, buvo pakankamai aiškūs prašant informacijos apie atleidimą nuo importo muito, įskaitant tą, kuriuo apmuitinamos žaliavos. Be to, pateikdami skundą jo pateikėjai negalėjo žinoti visos išsamios informacijos apie tariamas subsidijų programas trečiojoje šalyje. Iš tiesų pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad skunde pateikiama tokia informacija, kuri yra pagrįstai žinoma skundo pateikėjui. Skundo pateikėjas taip pat nurodė įtarimus dėl naujos įrangos ir taršos prevencijos įrangos pirkimų neapmuitinimo. Atsižvelgiant į subsidijų pobūdį, o ypač į tai, kad tokios įrangos ir žaliavų atleidimas nuo importo muitų buvo suteikiamas remiantis tomis pačiomis Muitinės kodekso „papildomosiomis pastabomis“, daroma išvada, kad Komisija turi teisę tai tirti ir, prireikus, rekomenduoti išlyginamuosius veiksmus.

(161) TV pareiškė, kad ši programa neatitinka nė vieno iš subsidijos apibrėžimų, pateiktų pagrindinio reglamento 2 straipsnyje, visų pirma todėl, kad nėra tiesioginio lėšų pervedimo, neteikiamos paslaugos ar prekės ir nėra kainų arba pajamų palaikymo. Šis argumentas turi būti atmestas, kadangi šioje schemoje TV finansinė parama yra nesurenkami importo muitai, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, ir taip suteikiama naudos.

(162) TV ir eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija šią schemą klaidingai įvertino dėl subsidijos individualumo ir, todėl, dėl tariamos subsidijos kompensuojamumo.

(163) Buvo teigiama, kad tokiu neapmuitinimu iš tikrųjų gali pasinaudoti ne tik tam tikros įmonės, kadangi tokio atleidimo nuo muitų kriterijai yra objektyvūs ir neutralūs.

(164) Ši schema yra aiškiai skirta tik tam tikriems gamintojams, kuriems taikomos fabrikų administravimo taisyklės ir kurie importuoja konkrečiai išvardytas žaliavas, šiuo atveju – chemikalus, naudojamus tik plastikams, dirbtiniams pluoštams, gumai ir naftos chemijos tarpiniams produktams atliekant chemines reakcijas gaminti, su sąlyga, kad šie chemikalai kol kas negaminami Taivanyje arba tiekiami nepakankamais kiekiais. Todėl Komisija mano, kad ši schema yra aiškiai skirta tik tam tikroms įmonėms, kurios tenkina konkrečios Muitinės kodekso papildomosios pastabos nuostatose pateiktas sąlygas. Šios sąlygos nelaikomos neutraliomis, ekonominio pobūdžio arba taikomomis horizontaliai.

(165) Eksportuojantys gamintojai taip pat teigė, kad šios schemos negalima laikyti subsidija, kadangi pagal ją nesuteikiama nauda, viršijant renkamus importo mokesčius, už importuojamus gaminius, kurie yra visiškai įtraukti į nagrinėjamą produktą. Atsižvelgiant į tai ir kaip nurodyta pagrindinio reglamento I priede, toks neapmuitinimas nebūtų laikomas kompensuotina subsidija, jeigu jis priklauso nuo eksporto. Teigiama, kad panašus neapmuitinimas, kuris nepriklauso nuo eksporto veiklos, turi būti a fortiori laikomas nekompensuotina subsidija.

(166) Pagrindinio reglamento I priede pateiktas paaiškinamasis eksporto subsidijų sąrašas, įskaitant i punktą, kuris skirtas muitų drobeko schemoms, su kuriomis tikriausiai susijęs šis argumentas. Tačiau pagal nagrinėjamą schemą nėra importo mokesčių grąžinimo arba drobeko, kadangi nebuvo pareikšta, kad yra reikalavimas importuotas prekes naudoti kaip sąnaudas galutiniam eksportuojamam produktui gaminti. Todėl laikoma, kad I priedas, kaip paaiškinamasis eksporto subsidijų sąrašas, netaikytinas nustatant, ar ši programa laikytina subsidija, visų pirma todėl, kad ši schema nėra laikomo eksporto subsidija. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį aiškiai reikalaujama, kad subsidijomis nebūtų laikomas tik pagal I–III priedus suteiktas neapmuitinimas. Todėl taikytinas paprastas subsidijos apibrėžimas, pateiktas pagrindinio reglamento 2 straipsnyje. Ši schema laikoma subsidija, kadangi TV finansinė parama yra nesurenkami importo muitai, dėl ko gavėjas gauna naudos, nes jam nereikia mokėti importo muitų, kurie turėtų būti mokami.

(167) Todėl Komisija patvirtina savo laikinąsias išvadas, apibūdintas laikinojo muitų reglamento 104 konstatuojamojoje dalyje.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(168) Eksportuojančių gamintojų nauda buvo apskaičiuota taip, kaip nurodyta laikinojo muitų reglamento 105 konstatuojamojoje dalyje.

(169) Keturių eksportuojančių bendrovių gauta nauda svyruoja nuo 0,16 % iki 0,51 %.

3.9. **Suderintos lėšos ir paramos lėšos**

(170) TV, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalimi, pateikė „žalios šviesos“ argumentą dėl šios schemos teigdama, kad ji atitinka nekompensuotinų subsidijų, skirtų mokslinių tyrimų veiklai, kriterijus. Tačiau šis argumentas nebuvo pagrįstas patvirtinamais įrodymais. Kadangi nebuvo galima nustatyti, ar minėtosios nuostatos reikalavimai yra iš tikrųjų tenkinami, šis argumentas turi būti atmestas.

(171) TV taip pat teigė, kad ši programa nėra susijusi su PKP gamyba. Šis argumentas turi būti atmestas vadovaujantis atsakymu, pirmiau pateiktu dalyje „Subsidijų įvertinimas nagrinėjamo produkto atžvilgiu“.

Subsidijos sumos apskaičiavimas

(172) Šia schema pasinaudojo dvi bendrovės. Viena bendrovė naudos negavo, o kita gavo 0,01 % naudos.

4. KOMPENSUOTINŲ SUBSIDIJŲ SUMA

(173) Buvo nustatytos šios vietinių subsidijų normos bendradarbiaujančioms bendrovėms:

	Mokesčių kreditai	Paskolos	Atleidimas nuo importo muitų	Suderintos lėšos	Visa subsidija
Nan Ya Plastics Corp.	1,14	0,06	0,32	0,00	1,52
Far Eastern Textile Ltd	0,40	0,31	0,36	0	1,08
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0	0,04	0,68	0,01	0,73
Tuntex Distinct Corp.	0	0,20	0,34	0	0,54

(174) Visiems tirtiems eksportuojantiems gamintojams, kurie praktiškai sudaro visą Taivanio kilmės nagrinėjamo produkto eksportą į Bendriją, svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra didesnis už taikytiną 1 % de minimis skirtumą.

D. **ŽALA**

1. BENDRIJOS PRAMONĖS APIBRĖŽIMAS

(175) Kadangi nebuvo gauta jokių pastabų dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo, patvirtinamos laikinojo muitų reglamento 133 konstatuojamosios dalies išvados.

2. BENDRIJOS VARTOJIMAS

(176) Kadangi nebuvo gauta jokių pastabų dėl Bendrijos vartojimo, patvirtinamas jo įvertinimas, nurodytas laikinojo muitų reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje.

3. PKP IMPORTAS Į BENDRIJĄ IŠ NAGRINĖJAMŲ ŠALIŲ

(a) *Suvestinis importo įvertinimas*

(177) Laikinai buvo laikoma, kad buvo pakankamai pagrindo sumuoti importą iš Australijos ir Taivanio bei į analizę neįtraukti importo iš Korėjos Respublikos, Tailando ir Indonezijos.

(178) Kadangi dabartiniame tyrimo etape nustatyta, kad Indonezijos atveju yra kompensuotinų subsidijų, kurios viršija de minimis slenkstį, reikėjo išnagrinėti, ar, vadovaujantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, Indonezijos kilmės PKP importas turėtų būti vertinamas kartu su importu iš Australijos ir Taivanio.

(179) Vėlesnio nagrinėjimo rezultatai parodė, kad:

(a) visos šalies subsidijos skirtumas Australijos, Taivanio ir Indonezijos atveju viršijo de minimis lygį;

(b) importo iš šių šalių apimtis nebuvo nedidelė lyginant su Bendrijos vartojimu;

(c) importuotų PKP ir Bendrijos produkto konkurencijos Bendrijos rinkoje sąlygų ir konkurencijos tarp importuotų PKP sąlygų analizė parodė, kad:

— iš visų eksportuojančių šalių importuoti PKP ir Bendrijos pagaminti PKP yra panašūs produktai,

— iš visų eksportuojančių šalių importuoti PKP buvo parduodami panašiais pardavimo kanalais tiems patiems vartotojams,

— iš visų šalių importuoti PKP buvo parduodami panašiomis kainomis.

Buvo nustatyta, kad importo iš nagrinėjamų šalių pardavimo kainos numušinėjo Bendrijos pramonės kainas.

(180) Remiantis pirmiau nurodytais argumentais, buvo padaryta išvada, kad buvo pakankamo pagrindo sumuoti importą iš Australijos, Taivanio ir Indonezijos.

(b) *Importo apimtis ir rinkos dalis*

(181) Įtraukus Indoneziją, PKP importas iš nagrinėjamų šalių nuo 1996 metų iki TL kito taip:

(tonomis)

Importas	1996	1997	1998	TL
Australija	62	1 248	11 254	11 799
Indeksas	*100*	*2 007*	*18 093*	*18 969*
Taivanis	20 213	26 811	35 524	34 878
Indeksas	*100*	*133*	*176*	*173*
Indonezija	4 696	12 238	25 276	22 871
Indeksas	*100*	*260*	*538*	*487*
Viso šalys	**24 971**	**40 297**	**72 054**	**69 548**
Indeksas	***100***	***161***	***288***	***278***

Šaltinis: Eurostat

(182) Pateikta lentelė rodo, kad importo iš nagrinėjamų šalių apimtis smarkiai padidėjo, visų pirma beveik padvigubėjo nuo 1997 iki 1998 metų. Nedidelis sumažėjimas nuo 1998 metų iki TL yra dėl nedidelio importo per pirmąjį 1999 metų ketvirtį, lyginant su 1998 metų pirmuoju ketvirčiu.

Rinkos dalis	1996	1997	1998	TL
Visos nagrinėjamos šalys	5,5 %	7,8 %	12,3 %	12,0 %
Indeksas	100	142	224	218

(183) Į pirmiau pateiktus duomenis buvo įtrauktas importas iš Indonezijos. Tendencija patvirtina importo iš nagrinėjamų šalių didėjimą Bendrijos rinkoje tiek absoliučia, tiek ir rinkos dalies prasme.

(c) *Vidutinės importo kainos raida*

(184)

Vidutinė importo kaina	1996	1997	1998	TL
Visos nagrinėjamos šalys				
Indeksas: 1996 = 100	100	94	82	77

Iš pateiktos lentelės matyti, kad vidutinė importo kaina smarkiai sumažėjo, ypač nuo 1997 iki 1998 metų (-12 %). Importo kainos sumažėjo dar 6 % nuo 1998 metų iki TL. Ši negatyvi raida sutampa su importo iš nagrinėjamų šalių antplūdžiu laikotarpiu nuo 1997 metų iki TL.

(d) *Kainų numušimas*

(185) Primenama, kad kainų numušimas laikinai buvo nustatytas remiantis eksporto kainos (CIF Bendrijos siena, muitai sumokėti) ir Bendrijos pramonės nustatytų kainų (EXW) palyginimu. Panašių PKP produkto tipų pardavimo kainomis buvo laikomos kainos nepriklausomiems vartotojams, atėmus nuolaidas ir grąžinimus. Jei būtina, eksporto kainos buvo patikslintos, kad atspindėtų tą patį prekybos lygį kaip ir Bendrijos pramonės kainų.

(186) Palyginimo rezultatai (svertinių vidurkių lyginimo principu) parodė, kad kainų numušimo skirtumas, išreikštas kaip Bendrijos pramonės vidutinių pardavimo kainų dalis procentais, vidutiniškai buvo lygus 21 % Australijos atveju ir 6,1 % Taivanio atveju. Kadangi dėl šių kainų numušimo apskaičiavimų nebuvo gauta jokių pastabų, kainų numušimo skirtumai yra patvirtinami.

(187) Ta pati metodika buvo taikoma Indonezijos atveju. Remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateikta informacija ir faktais, žinomais apie nebendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus Indonezijoje, palyginimo rezultatas parodė, kad šios šalies svertinio vidurkio kainų numušimo skirtumas lygus 33,9 %.

4. BENDRIJOS PRAMONĖS EKONOMINĖ PADĖTIS

(a) *Gamyba, pajėgumai ir pajėgumų išnaudojimas*

(188) AV ginčijo Komisijos metodą, taikytą Bendrijos pramonės gamybos pajėgumams nustatyti nagrinėjamo produkto atžvilgiu. Jos manymu 7 % PKP gamybos pajėgumų sumažėjimas buvo nustatytas pagal pajėgumus, naudotus kitiems produktams gaminti, ir todėl buvo neteisingas. AV manė, kad PKP gamybos pajėgumai turėjo būti įvertinti remiantis tik faktine PKP gamyba, kurią apima tyrimas.

(189) Bet kuriuo atveju AV manė, kad Bendrijos pramonės gamybos pajėgumų sumažėjimas buvo nesuderinamas su esminės žalos nustatymu: visų pirma todėl, kad šis sumažėjimas neleido Bendrijos pramonei dalyvauti dideliame rinkos augime (+ 27 %) nagrinėjamu laikotarpiu, ir dar todėl, kad pajėgumų sumažėjimą skatino tai, kad kiti produktai buvo pelningesni nei PKP.

(190) Kalbant apie gamybos pajėgumų vertinimą, reikia pažymėti, kad nagrinėjamas produktas yra gaminamas tomis pačiomis gamybos linijomis kaip ir kiti tos pačios šeimos produktai. Todėl neįmanoma įvertinti faktinių pajėgumų, sumontuotų tik vienam produktui, lyginant su visais produktais, kurie gaminami ta pačia gamybos linija. Esant tokioms aplinkybėms, PKP gamybos pajėgumų vertinimas buvo pagrįstas santykiu, palyginančiu faktinę PKP gamybą ir faktinę visų produktų, gaminamų tomis pačiomis gamybos linijomis, gamybą. Todėl, priešingai AV pateiktiems argumentams, vertinant PKP gamybos pajėgumus buvo atsižvelgta į faktinę PKP gamybą.

(191) Iš to seka, kad Bendrijos pramonės gamybos pajėgumų sumažėjimo nenulėmė kitų produktų įtraukimas. Šį teiginį patvirtina vėlesnės tyrimo išvados, kurios patvirtino, kad Bendrijos pramonė kelias gamybos linijas, kurios anksčiau buvo skirtos PKP gamybai, pritaikė kitų tipų pluoštų, kurie nebuvo įtraukti į šį tyrimą, gamybai. Tyrimas taip pat parodė, kad nagrinėjamu laikotarpiu buvo uždarytos kelios PKP gamybos vietos.

(192) Taip pat reikėtų pastebėti, kad perėjimą nuo PKP gamybos prie kitų produktų gamybos labiausiai skatino ilgalaikiai Bendrijos pramonės nuostoliai, patiriami gaminant ir parduodant PKP dėl nuolatinės nesąžiningos konkurencijos su importu dempingo kaina ir subsidijuotu importu iš trečiųjų šalių. Todėl pajėgumų sumažėjimas, kuris iš tiesų neleido Bendrijos pramonei dalyvauti rinkos augime, labai svarbus nustatant žalą ir ypač atliekant priežastinio ryšio tarp subsidijuoto importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos analizę, kuri nagrinėjama toliau.

(193) Todėl AV argumentai laikomi nepagrįstais ir atitinkamai patvirtinami pateikti duomenys, apibūdintas PKP gamybos pajėgumų įvertinimo metodas ir išvados, pateiktos laikinojo muitų reglamento 141 ir 142 konstatuojamosiose dalyse.

(b) *Bendrijos pramonės pelningumas*

(194) AV atkreipė dėmesį į tai, kad Bendrijos pramonės pelningumas itin padidėjo nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. nuo maždaug 4 % nuostolių iki daugiau kaip 6 % pelno. Taip pat buvo pareikšta, kad, nors laikinajame muitų reglamente buvo minėta, kad pelningumas vis dar nebuvo pakankamas, nebuvo pateikta jokių duomenų, rodančių pramonės pelningumą iki subsidijuoto importo atsiradimo. Todėl AV teigė, kad neįmanoma tinkamai įvertinti, ar Bendrijos pramonės patirta žala buvo esminė.

(195) Pirmiau pateiktas teiginys teisingai parodo, kad pelningumo pagerėjimas nagrinėjamu laikotarpiu automatiškai neleidžia daryti išvados, kad Bendrijos pramonė nepatyrė esminės žalos. Be to, įvertinimas, ar Bendrijos pramonės patirta žala buvo esminė, negali būti grindžiamas vien pelningumu arba pelningumo nuo 1996 metų iki TL palyginimu.

Iš tiesų pagrindinio reglamento nuostatose yra išvardyta daugybė veiksnių, tarp kurių yra importo dempingo kainos apimtis ir importo dempingo kainos poveikis panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje, ir nurodyta, kad vienas arba keli iš šių veiksnių nebūtinai leidžia daryti neigiamas išvadas dėl žalos.

(196) Kaip nurodyta toliau išvadose dėl Bendrijos pramonės ekonominės padėties, išvada dėl esminės žalos ne tik buvo pagrįsta nepakankamu Bendrijos pramonės pelningumu, bet ir neigiama daugumos ekonominių rodiklių, susijusių su šia pramone, raida, tarp jų rinkos dalies, gamybos pajėgumų, pardavimų apimties, pardavimo kainos, atsargų, investicijų, užimtumo ir itin didelio kainų numušimo dėl subsidijuoto importo iš nagrinėjamų šalių.

(197) Kalbant apie pelningumą, šis tyrimas parodė, kad jo pagerėjimą nulėmė Bendrijos pramonės pradėtas restruktūrizavimo procesas ir dėl to sumažėję pardavimai, bendrosios ir administracinės išlaidos bei žaliavų pirkimo kainų sumažėjimas. Gamybos sąnaudos buvo sumažintos greičiau nei mažėjo pardavimo kainos, kas leido Bendrijos pramonei nuo 1998 metų vėl dirbti pelningai. Nepaisant to, buvo akcentuota, kad šis pelningumo pagerėjimas gali būti tik laikinas ir kad tokie neigiami veiksniai kaip nepalanki žaliavų kainų raida gali turėti rimtų pasekmių dabartinei padėčiai.

(198) Nepaisant to, reikėtų pastebėti, kad laikinojo muitų reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad, norint gauti Bendrijos pramonei nežalingą kainą, prie visų gamybos sąnaudų reikėtų pridėti 10 % skirtumą. Todėl yra laikoma, kad šis skirtumas atitinka minimalų pelną, kurio Bendrijos pramonė galėtų tikėtis, jeigu nebūtų subsidijuoto importo iš nagrinėjamų šalių.

(199) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, kadangi nebuvo gauta papildomų pastabų dėl Bendrijos pramonės pelningumo, patvirtinama išvada, kad pelningumas per TL yra nepakankamas.

(c) *Rinkos dalis*

(200) TV teigė, kad, restruktūrizavus Bendrijos pramonę, iš Bendrijos rinkos buvo pašalinta keletas neefektyviai dirbančių Bendrijos PKP gamintojų. Ji taip pat pareiškė, kad likę gamintojai ne tik tapo konkurencingesni dėl tarptautinės konkurencijos, bet ir neprarado rinkos dalies, kuri gali būti laikoma esmine.

(201) Atsakant į šį argumentą reikėtų pastebėti, kad rinkos dalies vystymasis nagrinėjamu laikotarpiu buvo nuolatos vertinamas atsižvelgiant į tas pačias bendroves, kurios ir šiuo atveju sudaro Bendrijos pramonę. Todėl priešingai TV teiginiui, nuo 1996 metų iki TL Bendrijos pramonės prarasta rinkos dalis (-17 %) yra pagrįsta tik duomenimis, susijusiais su bendrovėmis, kurios sudaro Bendrijos pramonę. Todėl siūlymas, kad į Bendrijos pramonės rinkos dalį yra įtraukta informacija apie bendroves, kurios dingo arba pasitraukė iš rinkos, yra nepagrįstas.

(d) *Išvada*

(202) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir į tai, kad importo iš Indonezijos įtraukimas nesuteikė pagrindo pakeisti laikinųjų išvadų ir išvados, kad per TL Bendrijos pramonė patyrė esminės žalos, yra patvirtinamas laikinojo muitų reglamento 151 ir 152 konstatuojamųjų dalių turinys dėl išvados apie Bendrijos pramonės padėtį.

E. **PRIEŽASTINIAI RYŠIAI**

1. SUBSIDIJUOTO IMPORTO POVEIKIS

(203) Ir AV, ir TV pareiškė, kad nėra įrodymų, jog Bendrijos pramonės patirtą žalą sukėlė ribotos importo iš Taivanio ir Australijos apimtys.

(204) AV pareiškė, kad importo iš Australijos rinkos dalis buvo per maža (2 % vartojimo) daryti įtaką kainoms Bendrijos rinkoje. Iš tiesų jiems teko taikytis prie kainų tendencijų, kurias nustatė stambūs ūkio subjektai Bendrijos rinkoje. Todėl AV teigė, kad žala, jeigu tokios būta, atsirado dėl didelio importo iš kitų trečiųjų šalių.

(205) TV panašiai teigė, kad Taivanio eksportui priklausanti maždaug 6 % rinkos dalis, siejama su kainų numušimo lygiu, nustatytu šiam importui, objektyviai negalėjo turėti poveikio Bendrijos pramonės, kuriai priklauso daugiau kaip 50 % rinkos dalis Bendrijoje, padėčiai.

(206) Atsakant į AV ir TV argumentus dėl jų atitinkamų rinkos dalių primenama, kad buvo nustatyta, jog importas iš Australijos ir Taivanio per TL yra aiškiai didesnis už de minimis lygį. Be to, buvo nustatyta, kad buvo patenkinti visi reikalavimai, keliami suvestinei analizei. Esant tokioms aplinkybėms, pastabos dėl atskirų šalių turimų atskirų rinkos dalių yra nereikšmingos.

(207) Be to, kainos, kuriomis iš šių šalių importuoti PKP buvo parduodami Bendrijos rinkoje, numušinėjo Bendrijos pramonės kainas. Atitinkamai subsidijuotas PKP importas iš Australijos ir Taivanio kartu su ypač pigiu subsidijuotu PKP importu iš Indonezijos turėjo didelio neigiamo poveikio ekonominei vis dar pažeidžiamos Bendrijos pramonės padėčiai. Šią išvadą patvirtina ir tai, kad PKP rinka yra skaidri ir todėl kainų skirtumas arba siūlomos ypač mažos kainos gali numušinėti kainas.

(208) Todėl laikoma, kad AV ir TV nepateikė jokių įrodymų, kurie prieštarautų laikinajai išvadai, kad Bendrijos pramonė patyrė esminės žalos dėl pigaus subsidijuoto importo. Todėl atitinkamai patvirtinama išvada, kad subsidijuotas importas, imamas atskirai, padarė esminės žalos Bendrijos pramonei.

2. VALIUTŲ SVYRAVIMAI

(209) AV teigė, kad Komisija neatsižvelgė į valiutų kurso svyravimų poveikį importo iš Australijos kainai ir nurodė, kad tyrimo laikotarpiu iš Australijos importuoti PKP turėjo naudos dėl palankaus valiutų kurso.

(210) Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad sąskaitos už importą iš šios šalies Bendrijos rinkoje buvo išrašomos JAV doleriais, Vokietijos markėmis ir Didžiosios Britanijos svarais sterlingų, o ne Australijos doleriais. Todėl Australijos valiutos lygiavertiškumas netaikytinas atitinkamiems skaičiavimams.

(211) Bet kuriuo atveju reikėtų pastebėti, kad Australijos valiuta nuvertėjo per pirmuosius septynis TL mėnesius, o vėliau jos vertė didėjo kitus penkis mėnesius, lyginant su jos lygiavertiškumu ECU/EUR per pirmą TL mėnesį. Todėl tyrimo laikotarpiu nebuvo nuolatinės Australijos valiutos mažėjimo tendencijos.

3. IŠVADA

(212) Atsižvelgiant į tai, kad nebuvo pateikta naujų argumentų dėl Bendrijos pramonės patirtos žalos priežasčių, patvirtinama išvada, kad subsidijuotas importas, imamas atskirai, padarė žalos Bendrijos pramonei, kaip nurodyta laikinojo muitų reglamento 168 konstatuojamojoje dalyje.

H. **BENDRIJOS INTERESAS**

1. BENDRIJOS PRAMONĖS INTERESAS

(213) Kadangi dėl pirmiau minėtų klausimų nebuvo gauta jokių pastabų, patvirtinamos išvados dėl Bendrijos pramonės palūkanų normos, nurodytos laikinojo muitų reglamento 170 konstatuojamojoje dalyje.

2. POVEIKIS VARTOTOJAMS

(214) Paskelbus laikinąjį reglamentą, daugelis vartotojų ir importuotojų pateikė savo pastabas raštu. Be to, į laikinąjį muitų reglamentą sureagavo viena vartotojų asociacija, kuri paprašė būti išklausyta ir buvo išklausyta Komisijos.

(215) Reikėtų pastebėti, kad dauguma minėtųjų vartotojų ir importuotojų apie save nepranešė per terminą, nurodytą pranešime dėl nagrinėjimo pradėjimo, arba neatsakė į klausimyną, kurį jiems išsiuntė Komisija. Todėl daugumos jų negalima laikyti suinteresuotais asmenimis pagal pagrindinio reglamento 31 straipsnio 2 dalį, o į jų nuomonę šiame nagrinėjimo etape paprastai nereikėtų atsižvelgti.

(216) Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 171 konstatuojamojoje dalyje, bendras prastas bendradarbiavimas atliekant Bendrijos intereso tyrimą reiškė, kad priemonių poveikio vartotojų ir importuotojų veiklai įvertinimas buvo atliktas remiantis žinoma informacija.

(217) Buvo išnagrinėti suinteresuotų asmenų pateikti argumentai ir buvo padaryta išvada, kad jų pagrindinis argumentas buvo tas, kad kompensacinių mokesčių įvedimas turėtų neigiamo poveikio jų konkurencingumui vartotojų produktų srityje ir keltų grėsmę jų išlikimui Bendrijos PKP rinkoje. Iš tiesų, įvedus muitus visų pirma padidėtų PKP kainos iš nagrinėjamų šalių, todėl Bendrijos PKP vartotojai būtų priversti didinti vartotojų produktų kainas. Jų manymu dėl to padidėtų pigių vartotojų produktų importas iš kitų trečiųjų šalių ir iš šiame tyrime nagrinėjamų šalių.

(218) Atsižvelgiant į laikinojo reglamento 171 ir 172 konstatuojamųjų dalių turinį, tyrimas parodė, kad tam tikri vartotojai visiškai perėjo nuo PKP pirkimo iš Bendrijos pramonės prie PKP pirkimo tik iš nagrinėjamų šalių. Todėl laikoma, kad, jeigu nebus imtasi jokių priemonių iškraipymams dėl atsiradusio pigaus subsidijuoto PKP importo ištaisyti, ši padėtis tik blogės, o visa rinka nukentės perspektyvoje: visų pirma todėl, kad daugelis Bendrijos gamintojų išnyks ir dėl to sumažės konkurencija Bendrijos rinkoje; antra todėl, kad tai skatins į Bendrijos rinką įvežti daugiau pigių subsidijuotų PKP, dėl ko tokio importo vartotojai atsidurs palankesnėje konkurencinėje padėtyje lyginant su vartotojais, kurie naudoja kitus tiekimo šaltinius. Todėl laikoma, kad visų Bendrijos rinkos ūkio subjektų interesas reikalauja efektyvios prekybos konkurencijos buvimo ir todėl išlyginamųjų priemonių įvedimo subsidijuoto PKP importo atžvilgiu.

(219) Bet kuriuo atveju informacija, žinoma apie vartotojų pramonės išlaidų struktūrą, siūlomų priemonių lygį ir subsidijuoto importo ir kitų tiekimo šaltinių santykį, rodo, kad:

— PKP gali sudaryti nuo 25 % iki 45 % visų vartotojų produktų gamintojų gamybos išlaidų,

— vidutinis kompensacinis mokestis nagrinėjamoms šalims yra lygus apie 3 %,

— subsidijuoto importo dalis sudaro 12 % viso PKP vartojimo.

Siūlomos priemonės gali padidinti vartotojų gamybos išlaidas nuo 0,1 % iki daugiausia 0,16 %. Šis galimas didžiausias padidėjimas yra laikomas nežymiu, lyginant su teigiamu siūlomų priemonių poveikiu atstatant efektyvią konkurenciją Bendrijos rinkoje.

(220) Todėl patvirtinama laikinojo muitų reglamento 172 konstatuojamosios dalies išvada, kad siūlomų priemonių poveikis vartotojų pelningumui ir išlikimui rinkoje bus ribotas.

3. IŠVADA

(221) Nauji argumentai, gauti dėl Bendrijos intereso nustatymo, nelaikomi tokiais, dėl kurių reikėtų keisti išvadą, kad nėra jokių įtikinamų priežasčių neįvesti išlyginamųjų priemonių. Todėl patvirtinamos laikinosios išvados.

G. **GALUTINIAI MUITAI**

(222) Atsižvelgiant į išvadas, padarytas dėl subsidijų, žalos, priežastinių ryšių ir Bendrijos intereso, laikoma, kad reikia imtis galutinių išlyginamųjų priemonių, kad užkirsti kelią tolesnei žalai Bendrijos pramonei, kurią daro subsidijuotas importas iš Australijos, Indonezijos ir Taivanio.

1. ŽALOS PANAIKINIMO LYGIS

(223) Kaip paaiškinta laikinojo muitų reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje, buvo nustatytas nežalingų kainų lygis, kuris padengtų Bendrijos pramonės gamybos išlaidas, ir pagrįstas pelnas, kuris būtų gaunamas nesant subsidijuoto importo iš nagrinėjamų šalių.

2. MUITO FORMA IR DYDIS

(224) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, kompensacinio mokesčio normos atitinka subsidijos skirtumus, kadangi nustatyta, kad subsidijų skirtumai yra didesni visiems eksportuotojams iš nagrinėjamų šalių.

(a) *Australija*

(225) Todėl buvo nustatytos šios kompensacinio mokesčio normos bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui Australijoje:

Bendrovė	Eksporto subsidijos skirtumas	Visas subsidijos skirtumas	Siūloma kompensacinio mokesčio norma
Leading Synthetics	6,0 %	6,0 %	6,0 %
Kitos bendrovės	6,0 %	6,0 %	6,0 %

(226) Atsižvelgiant į aukštą bendradarbiavimo, kuris apėmė beveik visą Australijos kilmės nagrinėjamo produkto importą, lygį, buvo laikoma tikslinga nustatyti liekamąją muito normą, kurios dydis būtų toks pats kaip ir didžiausia norma, nustatyta bendradarbiaujančiai bendrovei, t. y. 6,0 %.

(b) *Indonezija*

(227) Atsižvelgiant į ypač prastą Indonezijos bendradarbiavimą, kuris buvo daugiau kaip 30 %, buvo laikoma tikslinga taikyti tokį metodą, kuris leistų išvengti paskatinimo už nebendradarbiavimą. Todėl atitinkamai muitų norma nebendradarbiaujančioms bendrovėms buvo nustatyta remiantis žinomais faktais, kaip numatyta pagrindinio reglamento 28 straipsnyje, t. y. ji 10 %.

Bendrovė	Eksporto subsidijos skirtumas	Visas subsidijos skirtumas	Siūloma kompensacinio mokesčio norma
PT. Indorama Synthetics TbK	1,4 %	1,4 %	0 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0 %	0 %	0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0 %	0 %	0 %
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,4 %	0,4 %	0 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,4 %	0,4 %	0 %
Kitos bendrovės	5 %	10 %	10 %

(c) *Taivanis*

(228) Primenama, kad Taivanio kilmės PKP importui jau taikomos antidempingo priemonės. Tačiau šio tyrimo eigoje nustatytos subsidijos nėra eksporto subsidijos ir todėl laikoma, kad jos neturėjo įtakos eksporto kainai ir atitinkamam dempingo skirtumui. Todėl kartu su taikomomis antidempingo priemonėmis galima įvesti kompensacinius mokesčius. Todėl atitinkamai nustatomos tokios kompensacinių mokesčių normos bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams Taivanyje:

Bendrovė	Eksporto subsidijos skirtumas	Visas subsidijos skirtumas	Siūloma kompensacinio mokesčio norma
Nan Ya Plastics Corp.	0 %	1,5 %	1,5 %
Far Eastern Textile Ltd	0 %	1,0 %	1,0 %
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0 %	0 %	0 %
Tuntex Distinct Corp.	0 %	0 %	0 %
Kitos bendrovės	0 %	1,5 %	1,5 %

(229) Atsižvelgiant į aukštą bendradarbiavimo, kuris apėmė beveik visą Taivanio kilmės nagrinėjamo produkto importą į Bendriją, lygį, buvo laikoma tikslinga nustatyti liekamąją muito normą, kurios dydis būtų toks pats kaip ir didžiausia norma, nustatyta bendradarbiaujančioms bendrovėms, t. y. 1,5 %.

(230) Atskirų bendrovių kompensacinio mokesčio normos, nurodytos šiame reglamente, buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis, todėl jos atspindi padėtį, nustatytą šio tyrimo metu šių bendrovių atžvilgiu. Todėl šios muito normos (skirtingai nei visos šalies muitas, taikomas „visoms kitoms bendrovėms“) taikomos tik produktų, kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis ir kuriuos pagamino bendrovės ir todėl konkretūs nurodyti juridiniai asmenys, importui. Importuoti produktai, kuriuos pagamino bet kuri kita bendrovė, konkrečiai nenurodyta šio reglamento vykdomojoje dalyje savo pavadinimu ir adresu, įskaitant su konkrečiai išvardytais subjektais susijusius subjektus, negali pasinaudoti šiomis normomis ir joms taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ skirta muito norma.

(231) Bet kuris reikalavimas taikyti šias atskirų bendrovių kompensacinio mokesčio normas (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos arba pardavimų subjektus) turėtų būti nedelsiant adresuojami Komisijai [1] su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus bendrovės veikloje, susijusius su gamyba, vidinius pardavimus ir pardavimus eksportui, susijusius su, pvz., tuo pavadinimo pasikeitimu arba tuo pasikeitimu gamybos ir pardavimų subjektuose. Komisija, prireikus pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, atitinkamai pakeis reglamentą, atnaujindama sąrašą bendrovių, kurioms taikomos atskiros muito normos.

[1] Europos Komisija, Prekybos generalinis direktoratas, Direktoratas C, DEM 24–8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Briuselis.

H. **LAIKINOJO MUITO SURINKIMAS**

(232) Atsižvelgiant į kompensuotinų subsidijų sumą, nustatytą eksportuojantiems gamintojams, ir atsižvelgiant į Bendrijos pramonei padarytos žalos rimtumą, laikoma, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinuoju kompensaciniu mokesčiu pagal Reglamentą (EB) Nr. 123/2000, iki įvedamo galutinio muito normos lygio,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Poliesterių sintetinių kuokštelinių pluoštų, nekarštų, nešukuotų ir kitu būdu neparuoštų verpimui, klasifikuojamų KN kodu 5503 20 00, kurių kilmės šalis Australija, Indonezija ir Taivanis, importui įvedamas galutinis kompensacinis mokestis.

2. Muito, taikomo toliau nurodytų šalių kilmės produktų, kuriuos pagamino išvardytos bendrovės, grynai franko Bendrijos siena kainai iki muito, norma yra lygi:

(1) **Australija**

Bendrovė	Muito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria	6,0	A059
Visos kitos Australijos bendrovės	6,0	A999

(2) **Indonezija**

Bendrovė	Muito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
PT. Indorama Synthetics TbK Graha Irama, 17th floor Jl. H. R. Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1–2 PO Box 3375 Jakarta 12950	0	A051
PT. Panasia Indosyntec TbK Jl. Garuda 153/74 Bandung 40184	0	A052
PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 Nr. 23 Jakarta 11140	0	A054
PT. GT Petrochem Industries TbK Exim Melati Building, 9th floor Jl. M. H. Thamrin Kav. 8–9 Jakarta 10230	0	A053
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation TbK 5th floor Mid Plaza 1 Jl. Jend. Sudiman Kav. 10–11 Jakarta 10220	0	A055
Visos kitos bendrovės	10	A999

(3) **Taivanis**

Bendrovė	Muito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
Nan Ya Plastics Corp., 201 Tung Kwa N. Road, Taipei	1,5	8193
Far Eastern Textile Ltd 33rd floor, Nr. 207 Tun-Hwa South Road, Sec. 2, Taipei	1,0	8192
Shinkong Synthetic Fibres Corp. 7, 8th floor, 123 Sec. 2, Nanking E. Road, Taipei	0	8194
Tuntex Distinct Corp. 15th floor, Nr. 376, Sec. 4, Jen Ai road, Taipei	0	A063
Visos kitos bendrovės	1,5	8195

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

2 straipsnis

1. Sumos, gautos pagal laikinąjį kompensacinį mokestį, įvestą Australijos ir Taivanio kilmės importui pagal Reglamentą (EB) Nr. 123/2000, surenkamos taikant šiuo reglamentu galutinai įvestą muitų normą. Gautos sumos, kurios viršija galutinę kompensacinio mokesčio normą, grąžinamos.

2. 1 straipsnio 3 dalyje nurodytos nuostatos taikomos ir galutiniam sumų, užtikrintų laikinaisiais kompensaciniais mokesčiais, surinkimui.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gegužės 8 d.

Tarybos vardu

Tarybos pirmininkas

J. PINA MOURA